

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2020/C 19/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ...

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2020/C 19/02

Υπόθεση C-92/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Bankia SA κατά Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Άρθρα 6 και 7 – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Ρήτρα περί πρόωρης λύσεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα πανομοιότυπο με ερώτημα στο οποίο έχει απαντήσει το Δικαστήριο ή η απάντηση στο οποίο συνάγεται σαφώς από τη νομολογία – Κήρυξη της ρήτρας εν μέρει καταχρηστικής – Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου σε περίπτωση ρήτρας που χαρακτηρίζεται ως «καταχρηστική»– Υποκατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας από διάταξη του εθνικού δικαίου – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα προδήλως απαράδεκτο) .....

2

2020/C 19/03	Υπόθεση C-167/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA κατά Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Άρθρα 6 και 7 – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Ρήτρα πρόωρης λύσεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα πανομοιότυπο με ερώτημα στο οποίο έχει απαντήσει το Δικαστήριο ή η απάντηση στο οποίο συνάγεται σαφώς από τη νομολογία – Κήρυξη της ρήτρας εν μέρει καταχρηστικής – Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου σε περίπτωση ρήτρας που χαρακτηρίζεται ως «καταχρηστική»– Υποκατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας από διάταξη του εθνικού δικαίου – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα προδηλώνεται).....	3
2020/C 19/04	Υπόθεση C-486/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Bankia SA κατά Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Άρθρα 6 και 7 – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Ρήτρα περί πρόωρης λήξεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα πανομοιότυπο με ερώτημα στο οποίο έχει απαντήσει το Δικαστήριο ή η απάντηση στο οποίο συνάγεται σαφώς από τη νομολογία – Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου σε περίπτωση ρήτρας που χαρακτηρίζεται ως «καταχρηστική»– Υποκατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας από διάταξη του εθνικού δικαίου – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Αρχή της δικονομικής αυτονομίας).....	4
2020/C 19/05	Υπόθεση C-801/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 [αίτηση του Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – EU κατά Caisse pour l'avenir des enfants (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Ίση μεταχείριση – Άρθρο 45 ΣΛΕΕ – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 4 – Σύμβαση για την κοινωνική ασφάλιση που έχει συναφθεί μεταξύ του κράτους μέλους απασχολήσεως και τρίτης χώρας – Οικογενειακές παροχές – Εφαρμογή σε μεθοριακό εργαζόμενο που δεν είναι ούτε υπήκοος ούτε κάτοικος ενός από τα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμβάσεως).....	4
2020/C 19/06	Υπόθεση C-262/19: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – RM, SN κατά Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κρατικές ενισχύσεις – Σύσταση υποθηκών για την εξασφάλιση τραπεζικών δανείων προς αγρότες – Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ανώτατο όριο ποσού για το οποίο εγγράφεται η υποθήκη – Ανεπαρκής έκθεση των λόγων που οδήγησαν το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης – Προδηλώνεται).....	5
2020/C 19/07	Υπόθεση C-491/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Πολωνία) στις 27 Ιουλίου 2018 – Mennica Wroclawska sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	6
2020/C 19/08	Υπόθεση C-583/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Ιουλίου 2019 η Belén Bernaldo de Quirós κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα) στις 5 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-273/18, Bernaldo de Quirós κατά Επιτροπής	6
2020/C 19/09	Υπόθεση C-612/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Αυγούστου 2019 η CC κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 13 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-248/17 RENV, CC κατά Κοινοβουλίου	7
2020/C 19/10	Υπόθεση C-655/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 30 Αυγούστου 2019 – LN κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov	8
2020/C 19/11	Υπόθεση C-709/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 25 Σεπτεμβρίου 2019 – Vereniging van Effectenbezitters κατά BP plc.	9
2020/C 19/12	Υπόθεση C-719/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 30 Σεπτεμβρίου 2019 – FS κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.....	10

2020/C 19/13	Υπόθεση C-720/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2019 – GR κατά Stadt Duisburg	10
2020/C 19/14	Υπόθεση C-738/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 7 Οκτωβρίου 2019 – Α κατά Β, C	11
2020/C 19/15	Υπόθεση C-742/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 10 Οκτωβρίου 2019 – Β. Κ. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας.....	12
2020/C 19/16	Υπόθεση C-746/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Ισπανία) στις 14 Οκτωβρίου 2019 – UD κατά Subdelegación del Gobierno en Barcelona.....	12
2020/C 19/17	Υπόθεση C-756/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Πορτογαλία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Ramada Storax SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2020/C 19/18	Υπόθεση C-758/19: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) την 16η Οκτωβρίου 2019 – ΟΗ κατά ΙD	14
2020/C 19/19	Υπόθεση C-760/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 16 Οκτωβρίου 2019 – JCM Europe (UK) Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	15
2020/C 19/20	Υπόθεση C-766/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Πορτογαλία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – QE, RD κατά SATA International - Serviços de Transportes Aéreos SA	15
2020/C 19/21	Υπόθεση C-768/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – Bundesrepublik Deutschland κατά SE	16
2020/C 19/22	Υπόθεση C-771/19: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 21η Οκτωβρίου 2019 – NAMA Σύμβουλοι Μηχανικοί και Μελετητές Α.Ε. – LDK Σύμβουλοι Μηχανικοί Α.Ε., NAMA Σύμβουλοι Μηχανικοί και Μελετητές Α.Ε., LDK Σύμβουλοι Μηχανικοί Α.Ε. κατά Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), Αττικό Μετρό Α.Ε.	18
2020/C 19/23	Υπόθεση C-774/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – Α. Β. και Β. Β. κατά Personal Exchange International Limited	19
2020/C 19/24	Υπόθεση C-776/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – VB, WA κατά BNP Paribas Personal Finance SA.....	19
2020/C 19/25	Υπόθεση C-777/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – XZ, YY κατά BNP Paribas Personal Finance SA.....	21
2020/C 19/26	Υπόθεση C-778/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – ZX κατά BNP Paribas Personal Finance SA	23
2020/C 19/27	Υπόθεση C-779/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – AV κατά BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République	24

2020/C 19/28	Υπόθεση C-780/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – BW, CX κατά BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République	26
2020/C 19/29	Υπόθεση C-781/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – DY, EX κατά BNP Paribas Personal Finance SA	28
2020/C 19/30	Υπόθεση C-782/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – FA κατά BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République	29
2020/C 19/31	Υπόθεση C-783/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne κατά GB	31
2020/C 19/32	Υπόθεση C-795/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 29 Οκτωβρίου 2019 – XX κατά Tartu vangla	32
2020/C 19/33	Υπόθεση C-799/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresný súd Košice I (Σλοβακία) στις 30 Οκτωβρίου 2019 – NI, OJ και PK κατά Sociálna poisťovňa	32
2020/C 19/34	Υπόθεση C-812/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 4 Νοεμβρίου 2019 – Danske Bank A/S κατά Skatteverket	33
2020/C 19/35	Υπόθεση C-813/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d’appel d’Aix-en-Provence (Γαλλία) στις 5 Νοεμβρίου 2019 – MN	34
2020/C 19/36	Υπόθεση C-821/19: Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας	34
2020/C 19/37	Υπόθεση C-847/19 P: Ανάρεση που άσκησαν στις 20 Νοεμβρίου 2019 οι Achemos Grupè UAB, Achema AB κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-417/16, Achemos Grupè και Achema AB κατά Επιτροπής	35
2020/C 19/38	Υπόθεση C-849/19: Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	36
2020/C 19/39	Υπόθεση C-856/19: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας	37
2020/C 19/40	Υπόθεση C-569/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας, παρεμβαίνουσα: Γαλλική Δημοκρατία	38
2020/C 19/41	Υπόθεση C-580/18 P: Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 14ης Αυγούστου 2019 – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH κατά Lotte Co. Ltd, Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	38
2020/C 19/42	Υπόθεση C-751/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Αυγούστου 2019 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	39
2020/C 19/43	Υπόθεση C-781/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Tribunale ordinario di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) κατά Soundreef Ltd	39

2020/C 19/44	Υπόθεση C-180/19: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – flightright GmbH κατά Eurowings GmbH	39
2020/C 19/45	Υπόθεση C-247/19: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – HC, ID κατά Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	40
2020/C 19/46	Υπόθεση C-327/19: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Αυγούστου 2019 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – διαδικασία που κίνησε η Nobina Finland Oy	40
2020/C 19/47	Υπόθεση C-345/19: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Αυγούστου 2019 [αίτηση του Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – EUflight.de GmbH κατά Eurowings GmbH	40
2020/C 19/48	Υπόθεση C-370/19: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Ιουλίου 2019 [αίτηση του Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – GE κατά Société Air France	41

Γενικό Δικαστήριο

2020/C 19/49	Υπόθεση T-287/16 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2019 – Βέλγιο κατά Επιτροπής (ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε το Βέλγιο – Αχρεωστήτως καταβληθείσες επιστροφές λόγω εξαγωγής – Μη ανάκτηση λόγω αμέλειας που μπορεί να καταλογισθεί σε φορέα του κράτους μέλους – Μη εξάντληση κάθε δυνατού ενδίκου βοηθήματος – Αναλογικότητα)	42
2020/C 19/50	Υπόθεση T-502/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2019 – Missir Mamachi di Lusignano κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Δολοφονία υπαλλήλου και της συζύγου του – Υποχρέωση εγγυήσεως της ασφάλειας του προσωπικού της Ένωσης – Ευθύνη θεσμικού οργάνου για την ψυχική οδύνη όσων έλκουν δικαιώματα από θανάτου υπάλληλο – Μητέρα, αδελφός και αδελφή του υπαλλήλου – Αγωγή αποζημιώσεως – Παραδεκτό – Ενεργητική νομιμοποίηση βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ – Πρόσωπο που υπόκειται στον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως – Εύλογη προθεσμία)	43
2020/C 19/51	Υπόθεση T-31/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2019 – Izuzquiza και Semsrott κατά Frontex (Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα σχετικά με ναυτική επιχείρηση που διεξήχθη το 2017 στην κεντρική Μεσόγειο από τον Frontex – Τύποι σκαφών που χρησιμοποιήθηκαν – Άρνηση προσβάσεως – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001 – Εξαίρεση αφορώσα την προστασία του δημόσιου συμφέροντος στον τομέα της δημόσιας ασφάλειας)	44
2020/C 19/52	Υπόθεση T-527/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2019 – K.A. Schmersal Holding κατά EUIPO – Tecnium (tec.nicum) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης tec.nicum – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα TECNIUM – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Ομοιότητα των υπηρεσιών – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', και άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001 – Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα – Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου»)	44
2020/C 19/53	Υπόθεση T-592/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 – Wywiad-Przȳda κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Συμβασιούχοι υπάλληλοι – Αποδοχές – Απόφαση περί αρνήσεως καταβολής επιδόματος αποδημίας – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ – Υπηρεσίες παρασχεθείσες προς άλλο κράτος – Διπλωματικό καθεστώς – Πενταετής περίοδος αναφοράς)	45
2020/C 19/54	Υπόθεση T-642/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 – August Wolff κατά EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atoripimed) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DermoFaes Atoripimed – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dermowas – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)	46

2020/C 19/55	Υπόθεση T-643/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 – August Wolff κατά EUIPO – Faes Farma (DermoFaes) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DermoFaes – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dermowas – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)	46
2020/C 19/56	Υπόθεση T-695/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2019 – Werner κατά EUIPO – Merck (fLORAMED) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης fLORAMED – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEDIFLOR – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)	47
2020/C 19/57	Υπόθεση T-711/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2019 – Wylid κατά EUIPO – Kaufland Warenhandel (wylid) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης wylid – Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα WILD CRISP – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως»)	48
2020/C 19/58	Υπόθεση T-276/13 RENV: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2019 – Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ – Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών – Οριστικός δασμός αντντάμπινγκ – Κατάργηση της προσβαλλομένης πράξεως – Απώλεια του εννόμου συμφέροντος – Κατάργηση της δίκης)	48
2020/C 19/59	Υπόθεση T-618/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2019 – ΖΙ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Κάλυψη από το κοινό σύστημα υγειονομικής ασφαλίσεως – Ασφάλιση του συζύγου του υπαλλήλου – Έλλειψη εννόμου συμφέροντος – Απαράδεκτο)	49
2020/C 19/60	Υπόθεση T-740/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 – Tamincio κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα – Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 – Δραστική ουσία thiram – Όροι εγκρίσεως της διαθέσεως στην αγορά – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)	50
2020/C 19/61	Υπόθεση T-147/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2019 – Flonax κατά EUIPO – Dagniaux και Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923 – Ανάκληση της προσβαλλομένης αποφάσεως – Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)	50
2020/C 19/62	Υπόθεση T-181/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 2019 – Dickmanns κατά EUIPO (Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Σύμβαση ορισμένου χρόνου, περιέχουσα ρήτρα καταγγελίας – Ρήτρα που επιφέρει λύση της συμβάσεως σε περίπτωση που το όνομα του υπαλλήλου δεν περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων διαγωνισμού – Πράξη αμιγώς επιβεβαιωτική – Προθεσμία υποβολής διοικητικής ενστάσεως – Απαράδεκτο)	51
2020/C 19/63	Υπόθεση T-518/19 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 – Sircam Oxon κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα – Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 – Δραστική ουσία χλωροθαλονίλη – Όροι εγκρίσεως της διαθέσεως στην αγορά – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)	52
2020/C 19/64	Υπόθεση T-549/19 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα – Ορφανό φάρμακο – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)	53
2020/C 19/65	Υπόθεση T-568/19 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 – Micros Food Safety κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα – Βακτηριοφάγος – Λιστέρια – Listex™ P100 – Απαράδεκτο)	53
2020/C 19/66	Υπόθεση T-719/19: Προσφυγή της 23ης Οκτωβρίου 2019 – Northgate και Northgate Europe κατά Επιτροπής	54

2020/C 19/67	Υπόθεση T-726/19: Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2019 – LSEGH (Luxembourg) και London Stock Exchange Group Holdings (Italy) κατά Επιτροπής	55
2020/C 19/68	Υπόθεση T-728/19: Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2019 – PL κατά Επιτροπής	56
2020/C 19/69	Υπόθεση T-731/19: Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2019 – Arris Global κατά Επιτροπής	57
2020/C 19/70	Υπόθεση T-79/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 2019 – Lantmännen και Lantmännen Agroetanol κατά Επιτροπής	58
2020/C 19/71	Υπόθεση T-537/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2019 – DK κατά GSA.....	58

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2020/C 19/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 10 της 13.1.2020

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 432 της 23.12.2019

EE C 423 της 16.12.2019

EE C 413 της 9.12.2019

EE C 406 της 2.12.2019

EE C 399 της 25.11.2019

EE C 383 της 11.11.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Bankia SA κατά Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

(Υπόθεση C-92/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Άρθρα 6 και 7 – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Ρήτρα περί πρόωρης λύσεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα πανομοιότυπο με ερώτημα στο οποίο έχει απαντήσει το Δικαστήριο ή η απάντηση στο οποίο συνάγεται σαφώς από τη νομολογία – Κήρυξη της ρήτρας εν μέρει καταχρηστικής – Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου σε περίπτωση ρήτρας που χαρακτηρίζεται ως «καταχρηστική» – Υποκατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας από διάταξη του εθνικού δικαίου – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα προδής-ως απαράδεκτο)

(2020/C 19/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Fuenlabrada

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bankia SA

κατά

Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

Διατακτικό

Τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια, αφενός, ότι αντιτίθενται στο να διατηρείται εν μέρει εν ισχύ μια ρήτρα περί πρόωρης λύσεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου η οποία κρίθηκε καταχρηστική, διά της απαλοιφής, από το εθνικό δικαστήριο, των στοιχείων που την καθιστούν καταχρηστική. Αντιθέτως, τα ίδια αυτά άρθρα δεν αντιτίθενται στο να θεραπεύει το εθνικό δικαστήριο την ακυρότητα μιας τέτοιας καταχρηστικής ρήτρας, της οποίας το γράμμα στηρίζεται σε νομοθετική διάταξη που εφαρμόζεται σε περίπτωση συμφωνίας των συμβαλλομένων, υποκαθιστώντας την με την τροποποιημένη νομοθετική διάταξη που εισήχθη μετά τη σύναψη της συμβάσεως, όταν η επίμαχη σύμβαση ενυπόθηκου δανείου δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει σε περίπτωση καταργήσεως της εν λόγω καταχρηστικής ρήτρας, η δε ακύρωση της συμβάσεως στο σύνολό της εκδίδει τον καταναλωτή σε ιδιαίτερος επιζήμιες συνέπειες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 2.5.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA κατά Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

(Υπόθεση C-167/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Άρθρα 6 και 7 – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Ρήτρα πρόωρης λύσεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα πανομοιότυπο με ερώτημα στο οποίο έχει απαντήσει το Δικαστήριο ή η απάντηση στο οποίο συνάγεται σαφώς από τη νομολογία – Κήρυξη της ρήτρας εν μέρει καταχρηστικής – Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου σε περίπτωση ρήτρας που χαρακτηρίζεται ως «καταχρηστική» – Υποκατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας από διάταξη του εθνικού δικαίου – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα προδήλως απαράδεκτο)

(2020/C 19/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Santander

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

κατά

Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

Διατακτικό

Τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια, αφενός, ότι αντιτίθενται στο να διατηρείται εν μέρει εν ισχύ μια ρήτρα περί πρόωρης λύσεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου η οποία κρίθηκε καταχρηστική, διά της απαλοιφής, από το εθνικό δικαστήριο, των στοιχείων που την καθιστούν καταχρηστική. Αντιθέτως, τα ίδια αυτά άρθρα δεν αντιτίθενται στο να θεραπεύει το εθνικό δικαστήριο την ακυρότητα μιας τέτοιας καταχρηστικής ρήτρας, της οποίας το γράμμα στηρίζεται σε νομοθετική διάταξη που εφαρμόζεται σε περίπτωση συμφωνίας των συμβαλλομένων, υποκαθιστώντας την με την τροποποιημένη νομοθετική διάταξη που εισήχθη μετά τη σύναψη της συμβάσεως, όταν η επίμαχη σύμβαση ενυπόθηκου δανείου δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει σε περίπτωση καταργήσεως της εν λόγω καταχρηστικής ρήτρας, η δε ακύρωση της συμβάσεως στο σύνολό της εκδέχεται τον καταναλωτή σε ιδιαίτερος επιζήμιες συνέπειες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 200 της 6.6.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – Bankia SA κατά Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño

(Υπόθεση C-486/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Άρθρα 6 και 7 – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Ρήτρα περί πρόωρης λήξεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ερώτημα πανομοιότυπο με ερώτημα στο οποίο έχει απαντήσει το Δικαστήριο ή η απάντηση στο οποίο συνάγεται σαφώς από τη νομολογία – Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου σε περίπτωση ρήτρας που χαρακτηρίζεται ως «καταχρηστική» – Υποκατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας από διάταξη του εθνικού δικαίου – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Αρχή της δικονομικής αυτονομίας)

(2020/C 19/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 6 de Alicante

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bankia SA
κατά
Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και η αρχή της αποτελεσματικότητας πρέπει να ερμηνευθούν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν να δεσμεύεται πρωτοβάθμιο δικαστήριο από απόφαση εκδοθείσα από δευτεροβάθμιο δικαστήριο η οποία επιβάλλει την κίνηση διαδικασίας εκτελέσεως λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας της εκ μέρους του καταναλωτή μη τηρήσεως των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη σύμβαση ενυπόθηκου δανείου, μολονότι η σύμβαση αυτή περιέχει ρήτρα που κηρύχθηκε καταχρηστική με προηγούμενη δικαστική απόφαση καταστείσα αμετάκλητη η οποία όμως δεν έχει ισχύ δεδικασμένου βάσει του εθνικού δικαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 441 της 28.11.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 [αίτηση του Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – EU κατά Caisse pour l'avenir des enfants

(Υπόθεση C-801/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Ίση μεταχείριση – Άρθρο 45 ΣΛΕΕ – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 4 – Σύμβαση για την κοινωνική ασφάλιση που έχει συναφθεί μεταξύ του κράτους μέλους απασχολήσεως και τρίτης χώρας – Οικογενειακές παροχές – Εφαρμογή σε μεθοριακό εργαζόμενο που δεν είναι ούτε υπήκοος ούτε κάτοικος ενός από τα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμβάσεως)

(2020/C 19/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

EU

κατά

Caisse pour l'avenir des enfants

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην άρνηση, εκ μέρους των αρμοδίων αρχών ενός κράτους μέλους, καταβολής σε υπήκοο άλλου κράτους μέλους ο οποίος εργάζεται στο πρώτο κράτος μέλος, χωρίς να κατοικεί εκεί, οικογενειακών παροχών για το τέκνο του που κατοικεί σε τρίτη χώρα με τη μητέρα του οσάκις, υπό τις αυτές προϋποθέσεις χορηγήσεως των εν λόγω παροχών, οι ως άνω αρχές αναγνωρίζουν, λόγω διμερούς διεθνούς συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ του πρώτου κράτους μέλους και της εν λόγω τρίτης χώρας, το δικαίωμα λήψεως οικογενειακών παροχών για τους δικούς τους υπηκόους που κατοικούν στην ημεδαπή, εκτός αν οι ως άνω αρχές είναι σε θέση να προβάλουν αντικειμενική δικαιολόγηση για την εκ μέρους τους άρνηση.

(¹) ΕΕ C 82 της 4.3.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – RM, SN κατά Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος

(Υπόθεση C-262/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κρατικές ενισχύσεις – Σύσταση υποθηκών για την εξασφάλιση τραπεζικών δανείων προς αγρότες – Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ανώτατο όριο ποσού για το οποίο εγγράφεται η υποθήκη – Ανεπαρκής έκθεση των λόγων που οδήγησαν το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης – Προδήλως απαράδεκτο)

(2020/C 19/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RM, SN

κατά

Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) με απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 2019 είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) ΕΕ C 187 της 3.6.2019.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Πολωνία) στις 27 Ιουλίου 2018 – Mennica Wrocławska sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Υπόθεση C-491/18)

(2020/C 19/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Mennica Wrocławska sp. z o.o.

Καθού: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Με διάταξη της 13ης Δεκεμβρίου 2018, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) αποφάνθηκε ότι το άρθρο 168, στοιχείο α', το άρθρο 178, στοιχείο α', και το άρθρο 226 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στην εκ μέρους των εθνικών φορολογικών αρχών άρνηση αναγνώρισεως, σε υποκείμενο στον φόρο, του δικαιώματος να εκπίπτει τον οφειλόμενο ή καταβληθέντα φόρο προστιθέμενης αξίας επί των εισροών για τον λόγο και μόνον ότι τα εκδοθέντα τιμολόγια περιέχουν σφάλμα σε σχέση με τον προσδιορισμό των εμπορευμάτων που αποτελούν το αντικείμενο των οικείων συναλλαγών, και τούτο μολονότι ο υποκείμενος στον φόρο προσκόμισε στις φορολογικές αρχές, πριν αυτές οι εκδώσουν απόφαση έναντι του, τα έγγραφα και τις διευκρινίσεις που απαιτούνται για τον προσδιορισμό του πραγματικού αντικειμένου των συναλλαγών και οι οποίες αποδεικνύουν ότι όντως πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές αυτές.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Ιουλίου 2019 η Belén Bernaldo de Quiros κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-273/18, Bernaldo de Quiros κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-583/19 P)

(2020/C 19/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Belén Bernaldo de Quiros (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, avocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση της 5ης Ιουνίου 2019, Bernaldo de Quiros κατά Επιτροπής (T-273/18)·
- να δεχθεί τα αιτήματα που προβλήθηκαν πρωτοδίκως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσής της, η αναρρεσίουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο αναίρεσεως ο οποίος αφορά παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και εσφαλμένη νομική αιτιολογία.

Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής ακυρώσεως που άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η αναρρεσίουσα προέβαλε παραβίαση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο του άρθρου 3 του παραρτήματος ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων (ΚΥΚ). Το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη επί του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως στις σκέψεις 81 έως 94 της αναρρεσιβαλλόμενης απόφασης.

Η αναρρεσίουσα εκτιμά ότι οι διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο είναι ουσιωδώς εσφαλμένες. Θεωρεί ότι η αναρρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει νομικό σφάλμα και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον, αφενός, εσωτερικοί κανόνες δεν μπορούν να δικαιολογήσουν μη τήρηση διάταξης του ΚΥΚ και, αφετέρου, οι επίμαχες γενικές εκτελεστικές διατάξεις (ΓΕΔ) δεν προβλέπουν ανάθεση αρμοδιοτήτων της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ). Τέλος, η ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 3 του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ και του άρθρου 4, παράγραφος 4, των ΓΕΔ ενέχει εσφαλμένη νομική αιτιολογία.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Αυγούστου 2019 η CC κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 13 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-248/17 RENV, CC κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-612/19 P)

(2020/C 19/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: CC (εκπρόσωπος: G. Maximini, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η αναρρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2019, στην υπόθεση T-248/17 RENV, εκτός του σημείου 3 του διατακτικού σχετικά με τα δικαστικά έξοδα·
- να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που υπέστη η αναρρεσίουσα, σύμφωνα με τη μέθοδο υπολογισμού που προβλέπεται στο δικόγραφο της αγωγής της στην υπόθεση F-9/12·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναρρεσίουσα ζητεί τη μερική αναίρεση της αποφάσεως της 13ης Ιουνίου 2019 στην υπόθεση CC κατά Κοινοβουλίου, T-248/17 RENV (εκτός του σημείου 3 του διατακτικού), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο υποχρέωσε το Κοινοβούλιο να της καταβάλει το ποσό των 6 000 ευρώ και το καταδίκασε στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, απέρριψε δε την αγωγή της κατά τα λοιπά.

Προς στήριξη της αναίρεσής της, η αναρρεσίουσα προβάλλει πέντε λόγους:

- Παράβαση του άρθρου 106 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου – Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου – Παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- Πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν διεξήγαγε τις αποδείξεις και δεν έλαβε τα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας που ζήτησε η αναρρεσείουσα·
- Παραμόρφωση της προκήρυξης διαγωνισμού – Παράβαση της ακυρωτικής αποφάσεως – Παράνομος χαρακτήρας της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου, καθ' υποκατάσταση της εκτιμήσεως του Κοινοβουλίου – Παράβαση του άρθρου 1δ, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων·
- Πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε ορισμένες θέσεις από τον υπολογισμό της απώλειας ευκαιρίας·
- Αυθαίρετη εκτίμηση, πλάνη περί το δίκαιο, έλλειψη αιτιολογίας, έλλειψη αμεροληψίας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 30 Αυγούστου 2019 – LN κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

(Υπόθεση C-655/19)

(2020/C 19/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσίβλητος και προσφεύγων: LN

Εκκαλούσες και καθών: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 2006/112/EK σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ την έννοια ότι δεν δύναται να χαρακτηριστεί ως οικονομική δραστηριότητα υπό τη μορφή εκμεταλλεύσεως ενσώματου ή άυλου αγαθού με σκοπό την άντληση εσόδων διαρκούς χαρακτήρα τυχόν πράξη κατακυρώσεως ακινήτου που αποτελεί αντικείμενο αναγκαστικής εκτελέσεως σε φορολογούμενο υπό την ιδιότητά του ως πιστωτή, ο οποίος, μετά την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος, το μεταπωλεί για να ανακτήσει το ποσό που είχε χορηγήσει ο ίδιος υπό μορφή δανείου;
- 2) Δύναται το πρόσωπο που πραγματοποίησε την εν λόγω νομική πράξη να χαρακτηριστεί ως υποκείμενος στον φόρο υπό την έννοια του άρθρου 9 της οδηγίας 2006/112/EK;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 25 Σεπτεμβρίου 2019 –
Vereniging van Effectenbezitters κατά BP plc

(Υπόθεση C-709/19)

(2020/C 19/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Vereniging van Effectenbezitters

Ανααιρεσίβλητη: BP plc

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Έχει το άρθρο 7, περίπτωση 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (αναδιατύπωση) (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1, στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες Ια) την έννοια ότι η άμεση επέλευση αμιγώς οικονομικής ζημίας σε τοκοφόρο λογαριασμό στις Κάτω Χώρες ή σε τοκοφόρο λογαριασμό σε εδρεύουσα στις Κάτω Χώρες τράπεζα και/ή εταιρεία επενδύσεων που αποτελεί τη συνέπεια επενδυτικών αποφάσεων, οι οποίες ελήφθησαν υπό την επιρροή δημοσιευθεισών γενικώς σε παγκόσμια κλίμακα, πλην όμως εσφαλμένων, ελλιπών και παραπλανητικών πληροφοριών διεθνούς επιχειρήσεως εισηγμένης στο χρηματιστήριο, συνιστά επαρκές συνδετικό στοιχείο για τη διεθνή δικαιοδοσία των ολλανδικών δικαστηρίων με βάση τον τόπο επελεύσεως της ζημίας;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, χρειάζεται να συντρέχουν συμπληρωματικές περιστάσεις οι οποίες να δικαιολογούν την αναγνώριση διεθνούς δικαιοδοσίας των ολλανδικών δικαστηρίων και ποιες είναι οι περιστάσεις αυτές; Επαρκούν οι [...] υπό πλαγιάριθμο 4.2.2 αναφερόμενες συμπληρωματικές περιστάσεις, για να θεμελιώσουν τη δικαιοδοσία των ολλανδικών δικαστηρίων;
- 2) Πρέπει στο πρώτο ερώτημα να δοθεί διαφορετική απάντηση εάν πρόκειται για αγωγή ασκηθείσα σύμφωνα με το άρθρο 3:305a BW (Αστικού Κώδικα) από ένωση η οποία έχει ως σκοπό, δυνάμει ιδίου δικαιώματος, την εκπροσώπηση των συμφερόντων επενδυτών οι οποίοι υπέστησαν ζημία υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος, πράγμα που, μεταξύ άλλων, σημαίνει ότι δεν διαπιστώνονται ούτε οι εκάστοτε τόποι κατοικίας των επενδυτών αυτών ούτε οι ιδιαίτερες περιστάσεις των ατομικών συναλλαγών ή των ατομικών αποφάσεων να μην πωληθούν ήδη αποκτηθείσες μετοχές;
- 3) Εάν τα ολλανδικά δικαστήρια έχουν διεθνή δικαιοδοσία, σύμφωνα με το άρθρο 7, περίπτωση 2, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια, να εκδικάσουν την αγωγή που ασκήθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3:305a BW, έχει το επιλαμβανόμενο δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 7, περίπτωση 2, του κανονισμού αυτού, τόσο διεθνή δικαιοδοσία όσο και, από άποψη εθνικού δικαίου, κατά τόπον αρμοδιότητα να εκδικάσει όλες τις μεταγενέστερες ατομικές αγωγές αποζημιώσεως επενδυτών οι οποίοι υπέστησαν ζημία υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος;
- 4) Εάν το επιλαμβανόμενο ολλανδικό δικαστήριο υπό την έννοια του τρίτου ερωτήματος έχει μεν διεθνή δικαιοδοσία όχι όμως και κατά τόπον αρμοδιότητα να εκδικάσει όλες τις ατομικές αγωγές αποζημιώσεως των επενδυτών οι οποίοι υπέστησαν ζημία υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος, πρέπει η κατά το εθνικό δίκαιο κατά τόπον αρμοδιότητα να καθοριστεί με βάση τον τόπο κατοικίας του ζημιωθέντος επενδυτή, την έδρα της τράπεζας στην οποία ο επενδυτής αυτός τηρεί τον προσωπικό τραπεζικό του λογαριασμό, ή με βάση την έδρα της τράπεζας στην οποία τηρείται ο τοκοφόρος λογαριασμός, ή να ληφθεί υπόψη άλλο συνδετικό στοιχείο;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 30 Σεπτεμβρίου 2019 – FS κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-719/19)

(2020/C 19/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: FS

Καθού: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (!), την έννοια ότι η απόφαση για απέλαση πολίτη της Ένωσης από την επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής, η οποία εκδόθηκε βάσει της ανωτέρω διατάξεως, έχει εκτελεστεί και παύει να αναπτύσσει έννομες συνέπειες από τη στιγμή που ο πολίτης της Ένωσης έχει αποδεδειγμένα εγκαταλείψει την επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους υποδοχής στο πλαίσιο οικειοθελούς αναχωρήσεως, εντός της προθεσμίας που τάχθηκε με την απόφαση αυτή;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχει ο εν λόγω πολίτης της Ένωσης σε περίπτωση άμεσης επανεισόδου στο κράτος μέλος υποδοχής, το προβλεπόμενο στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK δικαίωμα διαμονής για χρονικό διάστημα έως τριών μηνών ή δύναται το κράτος υποδοχής να εκδώσει νέα απόφαση απελάσεως, με σκοπό να εμποδίσει τον πολίτη της Ένωσης να εισέρχεται επανειλημμένως στο κράτος μέλος υποδοχής για σύντομο κάθε φορά διάστημα;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Υποχρεούται στην περίπτωση αυτή ο πολίτης της Ένωσης να παραμένει επί ορισμένο χρονικό διάστημα εκτός της επικράτειας του κράτους μέλους υποδοχής και ποιο είναι το διάστημα αυτό;

(!) ΕΕ 2004, L 158, σ. 77.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2019 – GR κατά Stadt Duisburg

(Υπόθεση C-720/19)

(2020/C 19/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: GR

Καθού: Stadt Duisburg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου, το οποίο αντλεί από τον τελευταίο δικαιώματα βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, χάνει τα δικαιώματα αυτά στην περίπτωση που αποκτή την ιθαγένεια του κράτους υποδοχής με ταυτόχρονη απώλεια της προηγούμενης ιθαγένειάς του;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Μπορεί το μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου να εξακολουθήσει στην προαναφερθείσα περίπτωση να επικαλείται τα δικαιώματα του άρθρου 7 της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, εάν απώλεσε εκ νέου την ιθαγένεια του κράτους υποδοχής επειδή ανέκτησε την προηγούμενη ιθαγένειά του;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Rechtbank Amsterdam** (Κάτω Χώρες) στις 7 Οκτωβρίου 2019 – Α κατά **B, C**

(Υπόθεση C-738/19)

(2020/C 19/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: A

Εναγόμενες: B, C

Προδικαστικό ερώτημα

Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η οδηγία 93/13⁽¹⁾, ειδικότερα δε η περιεχόμενη σε αυτή αρχή του σωρευτικού αποτελέσματος, κατά την εξέταση του ζητήματος αν η αποζημίωση, την οποία πρέπει να παράσχει ο καταναλωτής που δεν εκτελεί τις υποχρεώσεις του, είναι δυσανάλογα υψηλή, κατά την έννοια της περιπτώσεως 1, στοιχείο ε', του παραρτήματος της οδηγίας αυτής, όταν πρόκειται για ποινικές ρήτρες που συνδέονται με διαφορετικού είδους συμβατικές παραβάσεις οι οποίες από τη φύση τους δεν διαπράττονται απαραίτητως από κοινού και εν προκειμένω όντως δεν διαπράχθηκαν από κοινού; Έχει εν προκειμένω σημασία το ότι σε σχέση με τις συμβατικές παραβάσεις, λόγω των οποίων ζητείται η κατάπτωση της ποινής, ζητείται επίσης αποζημίωση υπό τη μορφή αποδόσεως του παρανόμως επιτευχθέντος οφέλους;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 10 Οκτωβρίου 2019 – B. K. κατά Δημοκρατία της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-742/19)

(2020/C 19/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων: B. K.

Αναρρεσίβλητη: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει εφαρμογή το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ ⁽¹⁾ και στους εργαζόμενους που δραστηριοποιούνται στον τομέα της άμυνας, ήτοι στο στρατιωτικό προσωπικό που παρέχει υπηρεσία επιφυλακής σε περίοδο ειρήνης;
- 2) Αντιτίθεται η διάταξη του άρθρου 2 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία η επιφυλακή στον τόπο εργασίας ή σε καθορισμένο τόπο (αλλά όχι κατ' οίκον) των εργαζομένων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της άμυνας, ήτοι η παρουσία του στρατιωτικού προσωπικού που εργάζεται στον τομέα της άμυνας, κατά την υπηρεσία επιφυλακής, κατά τη διάρκεια της οποίας το εν λόγω στρατιωτικό προσωπικό δεν ασκεί καμία πραγματική επαγγελματική δραστηριότητα, πλην όμως υποχρεούται να είναι φυσικά παρόν σε στρατώνα, δεν υπολογίζεται στον χρόνο εργασίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Ισπανία) στις 14 Οκτωβρίου 2019 – UD κατά Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Υπόθεση C-746/19)

(2020/C 19/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 17 de de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: UD

Καθής: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μετέφερε το ισπανικό κράτος ορθώς την οδηγία 2008/115 ⁽¹⁾ στο εθνικό δίκαιο (Ley organica 4/2000 [οργανικός νόμος 4/2000], όπως τροποποιήθηκε με τον Ley organica 2/2009 [οργανικό νόμο 2/2009]), καθόσον διατήρησε το μεν πρόστιμο ως κύρια κύρωση για την παράνομη διαμονή, τη δε απομάκρυνση μόνο σε περίπτωση υπέρθεως επιβαρυντικών περιστάσεων;
- 2) Δύνεται το ισπανικό κράτος να αξιώσει, βάσει της αρχής της ερμηνείας σύμφωνα με το δίκαιο της ΕΕ, την άμεση εφαρμογή της οδηγίας 2008/115, ακόμη και παρά τα οριζόμενα στην εθνική νομοθεσία του, επιδεινώνοντας κατά τον τρόπο αυτόν την κατάσταση του αλλοδαπού;
- 3) Επιδέχονται τα άρθρα 55, παράγραφος 1, και 57, παράγραφος 1, του οργανικού νόμου 4/2000 ερμηνεία σύμφωνη με την οδηγία 2008/115, ήτοι, ενόσω διατηρείται σε ισχύ στο ισπανικό δίκαιο μια διάταξη κατά την οποία η κύρια κύρωση για την παράνομη διαμονή είναι το πρόστιμο ή, αντιθέτως, τούτο θα οδηγούσε σε *contra legem* ερμηνεία του εθνικού αυτού δικαίου;
- 4) Οφείλει το εθνικό δικαστήριο να συνεχίσει να επιβάλλει το μεν πρόστιμο ως κύρια κύρωση, τη δε απομάκρυνση σε περιπτώσεις υπέρθεως επιβαρυντικών περιστάσεων ή, αντιθέτως, είναι αυστηρώς υποχρεωμένο να επιβάλλει σε κάθε περίπτωση την κύρωση της απομακρύνσεως, πλην των ρητώς εξαιρουμένων από την οδηγία 2008/115 περιπτώσεων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2008, L 348, σ. 98).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Πορτογαλία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Ramada Storax SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-756/19)

(2020/C 19/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ramada Storax SA

Καθής: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορούν να ερμηνευθούν τα άρθρα 90 και 273 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου [...], οι αρχές της ουδετερότητας του ΦΠΑ και της αναλογικότητας και οι θεμελιώδεις οικονομικές ελευθερίες υπό την έννοια ότι επιτρέπουν στον Πορτογάλο νομοθέτη, δυνάμει του άρθρου 78, παράγραφος 7, στοιχείο b, του κώδικα περί του φόρου προστιθέμενης αξίας (κώδικα ΦΠΑ), ο οποίος κυρώθηκε με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 394-B/84, της 26ης Δεκεμβρίου 1984, να περιορίζει τον διακανονισμό του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) σχετικά με απαιτήσεις που θεωρούνται μη εισπράξιμες στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας στις περιπτώσεις που προβλέπει η διάταξη αυτή [δηλαδή, όταν έχει λάβει χώρα η απλουστευμένη διαδικασία κήρυξης της αφερεγγυότητας, αφού αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου η δικαστική απόφαση περί αναγνώρισης και κατάταξης των απαιτήσεων που προβλέπονται στον Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas (CIRE) (κώδικα αφερεγγυότητας και ανάκαμψης εταιριών), που κυρώθηκε με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 53/2004, της 18ης Μαρτίου 2004, ή, κατά περίπτωση, μετά την έγκριση του σχεδίου που αποτελεί αντικείμενο της συμφωνίας που αναφέρεται στο άρθρο 156 του εν λόγω κώδικα], με αποτέλεσμα να μην αναγνωρίζονται, για τον σκοπό αυτό, οι αποφάσεις που εκδίδονται από τα δικαστήρια άλλων κρατών μελών οι οποίες κηρύσσουν μη εισπράξιμες τις απαιτήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο πτωχευτικής διαδικασίας;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) την 16η Οκτωβρίου 2019 – ΟΗ κατά ID

(Υπόθεση C-758/19)

(2020/C 19/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: ΟΗ

Εναγόμενος: ID

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Οι όροι ετεροδικία και ασυλία έτσι όπως διατυπώνονται και για τον σκοπό που υπηρετούν, στο άρθρο 11 του Πρωτοκόλλου της 8^{ης} Απριλίου περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾ ταυτίζονται;
- 2) Η προβλεπόμενη ετεροδικία/ασυλία στο άρθρο 11, εκτός από ποινικές διώξεις, περιλαμβάνει και καλύπτει και αστικές αξιώσεις εγερθείσες με αγωγή εναντίον Μελών της Επιτροπής, από τρίτους ζημιωθέντες;
- 3) Νοείται άρση της ετεροδικίας/ασυλίας του Επιτρόπου και στα πλαίσια έγερσης εναντίον του αστικής αγωγής, όπως η είναι η υπό κρίση αγωγή; Αν, πράγματι, νοείται, ποιος θα πρέπει να κινήσει την εν λόγω διαδικασία άρσης;
- 4) Υπάρχει αρμοδιότητα των Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εκδίκαση εξωσυμβατικής αξίωσης από αδικοπραξία, όπως η επίδικη, κατά Επιτρόπου;

(¹) Άρθρο 11 του πρωτοκόλλου της 8ης Απριλίου 1965 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλέον προσαρτημένο στη Συνθήκη ως Πρωτόκολλο υπ' αριθμ. 7.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 16 Οκτωβρίου 2019 – JCM Europe (UK) Ltd κατά Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Υπόθεση C-760/19)

(2020/C 19/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: JCM Europe (UK) Ltd

Καθών: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/1760 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2016, σχετικά με την κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία, ανίσχυρος κατά το μέρος που κατατάσσει τη συσκευή ελέγχου γνησιότητας χαρτονομισμάτων και τις κασέτες χαρτονομισμάτων που προσδιορίζονται στον κανονισμό 2016/1760 υπό τον κωδικό ΣΟ 84729070, αντί του κωδικού ΣΟ 90314990;
- 2) Ειδικότερα, είναι ο κανονισμός 2016/1760 ανίσχυρος κατά το μέρος που:
  - α) περιορίζει υπέρμετρα το πεδίο εφαρμογής της κλάσης 9031·
  - β) διευρύνει υπέρμετρα το πεδίο εφαρμογής της κλάσης 8472·
  - γ) λαμβάνει υπόψη μη επιτρεπτούς παράγοντες·
  - δ) δεν λαμβάνει δεόντως υπόψη τις επεξηγηματικές σημειώσεις, τις κλάσεις ΣΟ και/ή τους γενικούς ερμηνευτικούς κανόνες για την κατάταξη του προϊόντος όπως περιγράφεται στον εν λόγω κανονισμό;

⁽¹⁾ ΕΕ 2016, L 269, σ. 6.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Πορτογαλία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – QE, RD κατά SATA International - Serviços de Transportes Aéreos SA

(Υπόθεση C-766/19)

(2020/C 19/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: QE, RD

Εναγομένη: SATA International - Serviços de Transportes Aéreos SA

Παρεμβαίνουσα: Ana - Aeroportos de Portugal SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά «έκτακτη περίπτωση», κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾, η οποία απαλλάσσει τον αερομεταφορέα από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης, ένα συμβάν όπως αυτό που έλαβε χώρα στις 10 Μαΐου 2017 στον αερολιμένα της Λισσαβώνας, στον οποίον προκλήθηκε γενικευμένη και σοβαρή βλάβη στην παροχή καυσίμων που κατέστησε αδύνατο τον ανεφοδιασμό των αεροσκαφών εξαιτίας βλάβης στο σύστημα άντλησης η οποία εμπόδισε τη μεταγγίση καυσίμου στο σύστημα παροχής, σύστημα για το οποίο είναι υπεύθυνοι οι φορείς διαχείρισης των αερολιμενικών υποδομών, η δε βλάβη επηρέασε τη συνεχή λειτουργία και τις εργασίες του εν λόγω αερολιμένα προκαλώντας καθυστερήσεις και ματαιώσεις 473 πτήσεων, από τις οποίες 12 προωθήθηκαν σε άλλους αερολιμένες, 98 ματαιώθηκαν και 363 παρουσίασαν καθυστερήσεις, γεγονός που είχε επιπτώσεις για περισσότερους από 41 000 επιβάτες;
- 2) Πρέπει να θεωρηθεί ότι έλαβε όλα τα εύλογα μέτρα προκειμένου να περιορίσει την καθυστέρηση μιας πτήσης μια αεροπορική εταιρία η οποία, αδυνατώντας να ανεφοδιασθεί με καύσιμα στον αερολιμένα της Λισσαβώνας υπό τις προαναφερθείσες περιστάσεις, αποφάσισε να ανεφοδιασθεί με καύσιμα σε άλλον, γειτονικό αερολιμένα (Πόρτο) και η οποία, εξαιτίας της καθυστέρησης που προκλήθηκε από την καθυστερημένη αναχώρηση από τον αερολιμένα της Λισσαβώνας και από τις εργασίες ανεφοδιασμού στον άλλον αερολιμένα, που είχαν ως αποτέλεσμα το πλήρωμα του εν λόγω αεροσκάφους να μην διαθέτει πλέον τον επιτρεπόμενο από τον νόμο χρόνο για την εξυπηρέτηση της πτήσης που παρουσίασε την καθυστέρηση, συνήψε με άλλη αεροπορική εταιρία σύμβαση μίσθωσης αεροσκάφους (ACMI), προκειμένου να εκτελέσει την ως άνω πτήση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαιώσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – Bundesrepublik Deutschland κατά SE

(Υπόθεση C-768/19)

(2020/C 19/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθής και αναιρεσείουσα: Bundesrepublik Deutschland

Προσφεύγων και αναιρεσίβλητος: SE

Μετέχων στη διαδικασία: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε περίπτωση αιτούντος άσυλο, ο οποίος εισήλθε στο κράτος μέλος υποδοχής πριν από την ενηλικίωση του δικαιούχου προστασίας τέκνου του, με το οποίο υπήρχε οικογένεια στο κράτος καταγωγής και στο οποίο –κατόπιν αιτήσεως προστασίας που υποβλήθηκε πριν από την ενηλικίωση– χορηγήθηκε μετά την ενηλικίωση καθεστώς επικουρικής προστασίας (στο εξής: δικαιούχος προστασίας) και ο οποίος [αιτών άσυλο] υπέβαλε επίσης αίτηση για διεθνή προστασία στο εν λόγω κράτος (στο εξής: αιτών άσυλο), πρέπει να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο εθνικής ρυθμίσεως –η οποία ως προς την αναγνώριση του δικαιώματος επικουρικής προστασίας που απορρέει από εκείνο του δικαιούχου προστασίας παραπέμπει στο άρθρο 2, στοιχείο ι', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ⁽¹⁾– όσον αφορά το ζήτημα αν ο δικαιούχος της προστασίας είναι «ανήλικος» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ι', τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ η ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως επί της αιτήσεως χορηγήσεως ασύλου του αιτούντος άσυλο ή προγενέστερη ημερομηνία, για παράδειγμα η ημερομηνία κατά την οποία:
- α) χορηγήθηκε καθεστώς επικουρικής προστασίας στον δικαιούχο της προστασίας,
  - β) ο αιτών άσυλο υπέβαλε την αίτηση χορηγήσεως ασύλου,
  - γ) ο αιτών άσυλο εισήλθε στο κράτος μέλος υποδοχής ή
  - δ) ο δικαιούχος της προστασίας υπέβαλε την αίτηση χορηγήσεως ασύλου;
- 2) Σε περίπτωση που
- α) καθοριστικής σημασίας είναι η ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως χορηγήσεως ασύλου:
 Πρέπει να ληφθεί υπόψη, συναφώς, το αίτημα προστασίας που διατυπώνεται εγγράφως, προφορικός ή κατ' άλλο τρόπο και γνωστοποιείται στις εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για την αίτηση χορηγήσεως ασύλου (αίτημα για τη χορήγηση ασύλου) ή η επίσημος υποβληθείσα αίτηση διεθνούς προστασίας;
  - β) [Σε περίπτωση που] καθοριστικής σημασίας είναι η ημερομηνία εισόδου του αιτούντος άσυλο ή η ημερομηνία υποβολής εκ μέρους του της αιτήσεως χορηγήσεως ασύλου:
 Ασκει, επίσης, επιρροή το γεγονός ότι κατά την ημερομηνία αυτή δεν είχε ακόμη εκδοθεί απόφαση επί της αιτήσεως προστασίας του δικαιούχου της προστασίας, ο οποίος μεταγενέστερα υπήχθη σε καθεστώς επικουρικής προστασίας;
- 3) α) Ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται στην περίπτωση που περιγράφεται στο πρώτο ερώτημα προκειμένου ο αιτών άσυλο να θεωρηθεί «μέλος της οικογένειας» (άρθρο 2, στοιχείο ι', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ) που ευρίσκεται «στο ίδιο κράτος μέλος σε σχέση με την αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας» όπου ευρίσκεται και ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας και με τον οποίο υπήρχε οικογένεια «ήδη στο κράτος καταγωγής»; Τίθεται, ειδικότερα, ως προϋπόθεση να έχει επαναληφθεί η οικογενειακή ζωή μεταξύ του δικαιούχου της προστασίας και του αιτούντος άσυλο στο κράτος μέλος υποδοχής κατά την έννοια του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ή, συναφώς, αρκεί απλώς η ταυτόχρονη παρουσία του δικαιούχου της προστασίας και του αιτούντος άσυλο στο κράτος μέλος υποδοχής; Θεωρείται ο γονέας μέλος της οικογένειας ακόμη και αν –υπό τις περιστάσεις της εκάστοτε περιπτώσεως– η είσοδος δεν αποσκοπούσε στην πραγματική ανάληψη ευθύνης του δικαιούχου διεθνούς προστασίας που εξακολουθεί να είναι ανήλικος και άγαμος κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ι', τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ;
- β) Αν στο υπό στοιχείο α) σκέλος του τρίτου ερωτήματος δοθεί η απάντηση ότι η οικογενειακή ζωή μεταξύ του δικαιούχου της προστασίας και του αιτούντος άσυλο, κατά την έννοια του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, πρέπει να έχει επαναληφθεί στο κράτος μέλος υποδοχής, ασκεί επιρροή η ημερομηνία κατά την οποία επήλθε η επανέναρξη; Συναφώς, έχει σημασία, ειδικότερα, αν η οικογενειακή ζωή αποκαταστάθηκε εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος μετά την είσοδο του αιτούντος άσυλο, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως του αιτούντος άσυλο ή σε χρόνο κατά τον οποίο ο δικαιούχος της προστασίας εξακολουθούσε να είναι ανήλικος;
- 4) Παύει η ιδιότητα του μέλους της οικογένειας του αιτούντος άσυλο κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ι', τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ με την ενηλικίωση του δικαιούχου της προστασίας και τη συνακόλουθη παύση της ευθύνης για ανήλικο και άγαμο πρόσωπο; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: εξακολουθεί να υφίσταται η εν λόγω ιδιότητα του μέλους της οικογένειας (και τα συναφή δικαιώματα), χωρίς χρονικό περιορισμό, πέραν της ημερομηνίας αυτής ή η ιδιότητα αυτή εκλείπει μετά την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος (αν ναι: ποιου;) ή με την επέλευση συγκεκριμένου γεγονότος (αν ναι: ποιου;);

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 21η Οκτωβρίου 2019 – NAMA Σύμβουλοι Μηχανικοί και Μελετητές Α.Ε. – LDK Σύμβουλοι Μηχανικοί Α.Ε., NAMA Σύμβουλοι Μηχανικοί και Μελετητές Α.Ε., LDK Σύμβουλοι Μηχανικοί Α.Ε. κατά Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), Αττικό Μέτρο Α.Ε.

(Υπόθεση C-771/19)

(2020/C 19/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: NAMA Σύμβουλοι Μηχανικοί και Μελετητές Α.Ε. – LDK Σύμβουλοι Μηχανικοί Α.Ε.,

NAMA Σύμβουλοι Μηχανικοί και Μελετητές Α.Ε.,

LDK Σύμβουλοι Μηχανικοί Α.Ε.

Καθών: Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), Αττικό Μέτρο Α.Ε.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Έχουν τα άρθρα 1 (παρ. 3), 2 (παρ. 1, στοιχ. α και β) και 2α (παρ. 2) της Οδηγίας 92/13/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ L 76), ερμηνευόμενα υπό το φως των κριθέντων με τις αποφάσεις Fastweb (C-100/12), PFE (C-689/13), Archus και Gama (C-131/16) και Lombardi (C-333/18), την έννοια ότι αντίκεινται σε εθνική νομολογιακή πρακτική, κατά την οποία, όταν, όχι στο τελικό στάδιο της ανάθεσης της σύμβασης, αλλά σε προηγούμενο στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας (όπως το στάδιο του ελέγχου των τεχνικών προσφορών), με πράξη του αναθέτοντος φορέα αποκλεισθεί ένας διαγωνιζόμενος και γίνει, αντιθέτως, δεκτός άλλος ενδιαφερόμενος (ανταγωνιστής), ο αποκλεισθείς, στην περίπτωση που απορριφθεί από το αρμόδιο δικαστήριο η αίτηση αναστολής του κατά το μέρος που στρέφεται κατά του αποκλεισμού του, διατηρεί το έννομο συμφέρον να προβάλει με την ίδια αίτηση αναστολής κατά του άλλου διαγωνιζομένου μόνον ότι αυτός έγινε δεκτός κατά [σελ. 40 του πρωτοτύπου] παράβαση του ίσου μέτρου κρίσεως;
  - β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ερώτημα 1α, έχουν οι ως άνω διατάξεις την έννοια ότι ο αποκλεισθείς, κατά τα ανωτέρω, δύναται να προβάλει με την αίτηση αναστολής οποιαδήποτε αιτίαση κατά της συμμετοχής του ανταγωνιστή στην διαδικασία του διαγωνισμού, να παραπονεθεί δηλαδή και για άλλες αυτοτελείς πλημμέλειες της προσφοράς του ανταγωνιστή, άσχετες με τις πλημμέλειες για τις οποίες αποκλείσθηκε η δική του προσφορά, προκειμένου να ανασταλεί η συνέχιση του διαγωνισμού και η ανάθεση στον ανταγωνιστή της σύμβασης, με πράξη που επρόκειτο να εκδοθεί σε επόμενο στάδιο της διαδικασίας, ώστε, στη συνέχεια, σε περίπτωση ευδοκιμήσεως του κυρίου ενδίκου βοηθήματος (αίτηση ακυρώσεως), να αποκλεισθεί ο ανταγωνιστής, να ματαιωθεί η ανάθεση της σύμβασης και να καταλείπεται, ως εκ τούτου, η πιθανότητα να κινηθεί νέα διαδικασία για την ανάθεση της σύμβασης, στην οποία θα μετάσχει ο αποκλεισθείς προσφεύγων;
- 2) Άσκει επιρροή για την απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα το ότι προϋπόθεση για την παροχή προσωρινής (αλλά και οριστικής) δικαστικής προστασίας αποτελεί η προηγούμενη ανεπιτυχής άσκηση προσφυγής ενώπιον ανεξάρτητου εθνικού οργάνου εξέτασης προσφυγών, εν όψει και των κριθέντων με την απόφαση Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich (C-355/15);
  - 3) Άσκει επιρροή για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα η διαπίστωση ότι, στην περίπτωση αποδοχής των αιτιάσεων του αποκλεισθέντος κατά της συμμετοχής του ανταγωνιστή στον διαγωνισμό, (α) είναι αδύνατη η επαναπροκήρυξη του ή ότι (β) ο λόγος, για τον οποίο αποκλείσθηκε ο προσφεύγων, καθιστά αδύνατη την συμμετοχή του σε περίπτωση επαναπροκήρυξης του διαγωνισμού;

⁽¹⁾ Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992, (ΕΕ 1992, L 76, σ. 14).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – Α. Β. και Β. Β. κατά Personal Exchange International Limited

(Υπόθεση C-774/19)

(2020/C 19/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιόντες: Α. Β. και Β. Β.

Αναρρεσίβλητη: Personal Exchange International Limited

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μπορεί να χαρακτηριστεί ως σύμβαση που καταρτίζεται από καταναλωτή, για σκοπό που μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητά του, σύμβαση παιχνιδιού πόκερ στο διαδίκτυο, που καταρτίζεται εξ αποστάσεως μέσω διαδικτύου από ιδιώτη με αλλοδαπό φορέα εκμεταλλεύσεως παιχνιδιών στο διαδίκτυο και υπόκειται στους γενικούς όρους και προϋποθέσεις του εν λόγω φορέα εκμεταλλεύσεως, όταν το εν λόγω πρόσωπο συντηρείται επί έτη από τα εισοδήματα που λαμβάνει κατ' αυτόν τον τρόπο ή από τα κέρδη του παιχνιδιού πόκερ, μολονότι δεν έχει καταχωρίσει επισήμως αυτού του είδους τη δραστηριότητα και, εν πάση περιπτώσει, δεν παρέχει την εν λόγω δραστηριότητα σε τρίτους στην αγορά ως υπηρεσία έναντι πληρωμής;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – VB, WA κατά BNP Paribas Personal Finance SA

(Υπόθεση C-776/19)

(2020/C 19/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: VB, WA

Εναγόμενη: BNP Paribas Personal Finance SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 (1), ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή των κανόνων παραγραφής, στις ακόλουθες περιπτώσεις: (α) ως προς την κήρυξη ρήτρας ως καταχρηστικής, (β) ως προς τυχόν επιστροφές καταβληθέντων ποσών, (γ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του ενάγοντος και (δ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του εναγομένου, έστω και στο πλαίσιο ανταγωγής;
- 2) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, και σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή νομολογίας εθνικού δικαστηρίου η οποία ορίζει ως χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής την ημερομηνία αποδοχής της προσφοράς του δανείου, και όχι την ημερομηνία κατά την οποία προκύπτουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες;
- 3) Αφορούν το κύριο αντικείμενο της σύμβασης υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 ρήτρες όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι το ελβετικό φράγκο συνιστά το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής, και οι οποίες συνεπάγονται την ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου από τον δανειολήπτη, ελλείψει αμφισβήτησης του ποσού των εξόδων μετατροπής συναλλάγματος και λόγω της ύπαρξης ρητρών που προβλέπουν τη δυνατότητα του δανειολήπτη να ασκήσει, σε συγκεκριμένες ημερομηνίες, το δικαίωμα μετατροπής σε ευρώ βάσει προκαθορισμένου τύπου;
- 4) Αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, διότι:
  - η προηγηθείσα προσφορά δανείου εκθέτει λεπτομερώς τις πράξεις αγοραπωλησίας συναλλάγματος οι οποίες διενεργούνται κατά τη διάρκεια της δανειακής σύμβασης και διευκρινίζει ότι η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ έναντι του ελβετικού φράγκου είναι η ισχύουσα δύο εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία του γεγονότος που καθορίζει την πράξη αυτή και η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·
  - στην προσφορά επισημαίνεται ότι ο δανειολήπτης αποδέχεται τις πράξεις μετατροπής ελβετικών φράγκων σε ευρώ και ευρώ σε ελβετικά φράγκα οι οποίες είναι αναγκαίες για τη λειτουργία και την αποπληρωμή του δανείου, και ο πιστωτικός φορέας πραγματοποιεί τη μετατροπή σε ελβετικά φράγκα του υπολοίπου των μηνιαίων δόσεων σε ευρώ μετά την καταβολή των παρεπόμενων του δανείου επιβαρύνσεων·
  - στην προσφορά υπογραμμίζεται ότι, αν από την πράξη αγοραπωλησίας συναλλάγματος προκύψει ποσό μικρότερο της οφειλόμενης δόσης σε ελβετικά φράγκα, η αποπληρωμή του κεφαλαίου επιβραδύνεται και το τυχόν μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου το οποίο αντιστοιχεί στη δόση προστίθεται στο πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού σε ελβετικά φράγκα, και διευκρινίζεται ότι η αποπληρωμή του κεφαλαίου του δανείου εξελίσσεται σε συνάρτηση με τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται στις μηνιαίες πληρωμές των δόσεων, προς τα πάνω ή προς τα κάτω, ανεξαρτήτως του αν η εξέλιξη αυτή συνεπάγεται την επιμήκυνση ή τη μείωση της διάρκειας αποπληρωμής του δανείου και, ενδεχομένως, μεταβάλλει το σύνολο του ανεξόφλητου ποσού προς αποπληρωμή·
  - τα άρθρα με τίτλο «εσωτερικός λογαριασμός σε ευρώ» και «εσωτερικός λογαριασμός σε ελβετικά φράγκα» αναφέρουν λεπτομερώς τις πράξεις που διενεργούνται σε κάθε καταβολή δόσης ως πίστωση και ως χρέωση κάθε λογαριασμού, και η σύμβαση εκθέτει κατά τρόπο διαφανή τη συγκεκριμένη λειτουργία του μηχανισμού μετατροπής του ξένου νομίσματος·
  - και μολονότι στην προσφορά δεν γίνεται ρητώς μνεία, μεταξύ άλλων, του «συναλλαγματικού κινδύνου» που φέρει ο δανειολήπτης δεδομένου ότι δεν εισπράττει εισοδήματα στο λογιστικό νόμισμα, ούτε του «κινδύνου επιτοκίων»;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, καθόσον απλώς προστίθεται στα στοιχεία που εκτίθενται στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα ένας πίνακας προσομοίωσης της μείωσης κατά 5,29 % του νομίσματος πληρωμής έναντι του λογιστικού νομίσματος, σε σύμβαση αρχικής διάρκειας 25 ετών, και χωρίς να μνημονεύονται όροι όπως «κίνδυνος» ή «δυσχέρεια»;
- 6) Το βάρος απόδειξης του «σαφούς και κατανοητού» χαρακτήρα ρήτρας υπό την έννοια της οδηγίας 93/13, περιλαμβανομένων των περιστάσεων που αφορούν τη σύναψη της σύμβασης, το φέρει ο επαγγελματίας ή ο καταναλωτής;

- 7) Σε περίπτωση που το βάρος απόδειξης του σαφούς και κατανοητού χαρακτήρα της ρήτρας φέρει ο επαγγελματίας, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας, σε περίπτωση υπέρθεωρος εγγράφων σχετικών με τις τεχνικές πώλησης, ο δανειολήπτης οφείλει να αποδείξει αφενός, ότι υπήρξε αποδέκτης των περιλαμβανόμενων στα έγγραφα αυτά πληροφοριών και, αφετέρου, ότι η τράπεζα του γνωστοποίησε τις πληροφορίες αυτές, ή, αντιθέτως, τα στοιχεία αυτά συνιστούν τεκμήριο ότι οι περιλαμβανόμενες στα εν λόγω έγγραφα πληροφορίες γνωστοποιήθηκαν, έστω προφορικά, στους δανειολήπτες, δηλαδή μαχητό τεκμήριο το οποίο οφείλει να ανατρέψει ο επαγγελματίας, ο οποίος ευθύνεται για τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους μεσάζοντες που ο ίδιος επέλεξε;
- 8) Είναι δυνατή η διαπίστωση σημαντικής ανισορροπίας σε σύμβαση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας αμφότεροι οι συμβαλλόμενοι αναλαμβάνουν συναλλαγματικό κίνδυνο, λαμβανομένου υπόψη αφενός, ότι ο επαγγελματίας διαθέτει ισχυρότερα μέσα από εκείνα του καταναλωτή προκειμένου να προβλέπει τον συναλλαγματικό κίνδυνο και, αφετέρου, ότι τίθεται ανώτατο όριο στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο επαγγελματίας αλλά όχι στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο καταναλωτής;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019
– XZ, YY κατά BNP Paribas Personal Finance SA**

(Υπόθεση C-777/19)

(2020/C 19/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: XZ, YY

Εναγόμενη: BNP Paribas Personal Finance SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 (¹), ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή των κανόνων παραγραφής, στις ακόλουθες περιπτώσεις: (α) ως προς την κήρυξη ρήτρας ως καταχρηστικής, (β) ως προς τυχόν επιστροφές καταβληθέντων ποσών, (γ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του ενάγοντος και (δ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του εναγομένου, έστω και στο πλαίσιο ανταγωγής;
- 2) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, και σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή νομολογίας εθνικού δικαστηρίου η οποία ορίζει ως χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής την ημερομηνία αποδοχής της προσφοράς του δανείου, και όχι την ημερομηνία κατά την οποία προκύπτουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες;
- 3) Αφορούν το κύριο αντικείμενο της σύμβασης υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 ρήτρες όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι το ελβετικό φράγκο συνιστά το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής, και οι οποίες συνεπάγονται την ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου από τον δανειολήπτη, ελλείψει αμφισβήτησης του ποσού των εξόδων μετατροπής συναλλάγματος και λόγω της ύπαρξης ρητρών που προβλέπουν τη δυνατότητα του δανειολήπτη να ασκήσει, σε συγκεκριμένες ημερομηνίες, το δικαίωμα μετατροπής σε ευρώ βάσει προκαθορισμένου τύπου;

- 4) Αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, διότι:
- η προηγηθείσα προσφορά δανείου εκθέτει λεπτομερώς τις πράξεις αγοραπωλησίας συναλλάγματος οι οποίες διενεργούνται κατά τη διάρκεια της δανειακής σύμβασης και διευκρινίζει ότι η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ έναντι του ελβετικού φράγκου είναι η ισχύουσα δύο εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία του γεγονότος που καθορίζει την πράξη αυτή και η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·
  - στην προσφορά επισημαίνεται ότι ο δανειολήπτης αποδέχεται τις πράξεις μετατροπής ελβετικών φράγκων σε ευρώ και ευρώ σε ελβετικά φράγκα οι οποίες είναι αναγκαίες για τη λειτουργία και την αποπληρωμή του δανείου, και ο πιστωτικός φορέας πραγματοποιεί τη μετατροπή σε ελβετικά φράγκα του υπολοίπου των μηνιαίων δόσεων σε ευρώ μετά την καταβολή των παρεπόμενων του δανείου επιβαρύνσεων·
  - στην προσφορά υπογραμμίζεται ότι, αν από την πράξη αγοραπωλησίας συναλλάγματος προκύψει ποσό μικρότερο της οφειλόμενης δόσης σε ελβετικά φράγκα, η αποπληρωμή του κεφαλαίου επιβραδύνεται και το τυχόν μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου το οποίο αντιστοιχεί στη δόση προστίθεται στο πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού σε ελβετικά φράγκα, και διευκρινίζεται ότι η αποπληρωμή του κεφαλαίου του δανείου εξελίσσεται σε συνάρτηση με τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται στις μηνιαίες πληρωμές των δόσεων, προς τα πάνω ή προς τα κάτω, ανεξαρτήτως του αν η εξέλιξη αυτή συνεπάγεται την επιμήκυνση ή τη μείωση της διάρκειας αποπληρωμής του δανείου και, ενδεχομένως, μεταβάλλει το σύνολο του ανεξόφλητου ποσού προς αποπληρωμή·
  - τα άρθρα με τίτλο «εσωτερικός λογαριασμός σε ευρώ» και «εσωτερικός λογαριασμός σε ελβετικά φράγκα» αναφέρουν λεπτομερώς τις πράξεις που διενεργούνται σε κάθε καταβολή δόσης ως πίστωση και ως χρέωση κάθε λογαριασμού, και η σύμβαση εκθέτει κατά τρόπο διαφανή τη συγκεκριμένη λειτουργία του μηχανισμού μετατροπής του ξένου νομίσματος·
  - και μολονότι στην προσφορά δεν γίνεται ρητώς μνεία, μεταξύ άλλων, του «συναλλαγματικού κινδύνου» που φέρει ο δανειολήπτης δεδομένου ότι δεν εισπράττει εισοδήματα στο λογιστικό νόμισμα, ούτε του «κινδύνου επιτοκίων»;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, καθόσον απλώς προστίθεται στα στοιχεία που εκτίθενται στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα ένας πίνακας προσομοίωσης της μείωσης κατά 5,29 % του νομίσματος πληρωμής έναντι του λογιστικού νομίσματος, σε σύμβαση αρχικής διάρκειας 25 ετών, και χωρίς να μνημονεύονται όροι όπως «κίνδυνος» ή «δυσχέρεια»;
- 6) Το βάρος απόδειξης του «σαφούς και κατανοητού» χαρακτήρα ρήτρας υπό την έννοια της οδηγίας 93/13, περιλαμβανομένων των περιστάσεων που αφορούν τη σύναψη της σύμβασης, το φέρει ο επαγγελματίας ή ο καταναλωτής;
- 7) Σε περίπτωση που το βάρος απόδειξης του σαφούς και κατανοητού χαρακτήρα της ρήτρας φέρει ο επαγγελματίας, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας, σε περίπτωση υπέρθεως εγγράφων σχετικών με τις τεχνικές πώλησης, ο δανειολήπτης οφείλει να αποδείξει αφενός, ότι υπήρξε αποδέκτης των περιλαμβανόμενων στα έγγραφα αυτά πληροφοριών και, αφετέρου, ότι η τράπεζα του γνωστοποίησε τις πληροφορίες αυτές, ή, αντιθέτως, τα στοιχεία αυτά συνιστούν τεκμήριο ότι οι περιλαμβανόμενες στα εν λόγω έγγραφα πληροφορίες γνωστοποιήθηκαν, έστω προφορικός, στους δανειολήπτες, δηλαδή μαχητό τεκμήριο το οποίο οφείλει να ανατρέψει ο επαγγελματίας, ο οποίος ευθύνεται για τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους μεσάζοντες που ο ίδιος επέλεξε;
- 8) Είναι δυνατή η διαπίστωση σημαντικής ανισορροπίας σε σύμβαση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας αμφότεροι οι συμβαλλόμενοι αναλαμβάνουν συναλλαγματικό κίνδυνο, λαμβανομένου υπόψη αφενός, ότι ο επαγγελματίας διαθέτει ισχυρότερα μέσα από εκείνα του καταναλωτή προκειμένου να προβλέπει τον συναλλαγματικό κίνδυνο και, αφετέρου, ότι τίθεται ανώτατο όριο στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο επαγγελματίας αλλά όχι στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο καταναλωτής;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **tribunal de grande instance de Paris** (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019
– ZX κατά **BNP Paribas Personal Finance SA**

(Υπόθεση C-778/19)

(2020/C 19/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: ZX

Εναγόμενη: BNP Paribas Personal Finance SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 (1), ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή των κανόνων παραγραφής, στις ακόλουθες περιπτώσεις: (α) ως προς την κήρυξη ρήτρας ως καταχρηστικής, (β) ως προς τυχόν επιστροφές καταβληθέντων ποσών, (γ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του ενάγοντος και (δ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του εναγομένου, έστω και στο πλαίσιο ανταγωνιγής;
- 2) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, και σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή νομολογίας εθνικού δικαστηρίου η οποία ορίζει ως χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής την ημερομηνία αποδοχής της προσφοράς του δανείου, και όχι την ημερομηνία κατά την οποία προκύπτουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες;
- 3) Αφορούν το κύριο αντικείμενο της σύμβασης υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 ρήτρες όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι το ελβετικό φράγκο συνιστά το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής, και οι οποίες συνεπάγονται την ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου από τον δανειολήπτη, ελλείψει αμφισβήτησης του ποσού των εξόδων μετατροπής συναλλάγματος και λόγω της ύπαρξης ρητρών που προβλέπουν τη δυνατότητα του δανειολήπτη να ασκήσει, σε συγκεκριμένες ημερομηνίες, το δικαίωμα μετατροπής σε ευρώ βάσει προκαθορισμένου τύπου;
- 4) Αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, διότι:
  - η προηγηθείσα προσφορά δανείου εκθέτει λεπτομερώς τις πράξεις αγοραπωλησίας συναλλάγματος οι οποίες διενεργούνται κατά τη διάρκεια της δανειακής σύμβασης και διευκρινίζει ότι η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ έναντι του ελβετικού φράγκου είναι η ισχύουσα δύο εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία του γεγονότος που καθορίζει την πράξη αυτή και η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·
  - στην προσφορά επισημαίνεται ότι ο δανειολήπτης αποδέχεται τις πράξεις μετατροπής ελβετικών φράγκων σε ευρώ και ευρώ σε ελβετικά φράγκα οι οποίες είναι αναγκαίες για τη λειτουργία και την αποπληρωμή του δανείου, και ο πιστωτικός φορέας πραγματοποιεί τη μετατροπή σε ελβετικά φράγκα του υπολοίπου των μηνιαίων δόσεων σε ευρώ μετά την καταβολή των παρεπόμενων του δανείου επιβαρύνσεων·
  - στην προσφορά υπογραμμίζεται ότι, αν από την πράξη αγοραπωλησίας συναλλάγματος προκύψει ποσό μικρότερο της οφειλόμενης δόσης σε ελβετικά φράγκα, η αποπληρωμή του κεφαλαίου επιβραδύνεται και το τυχόν μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου το οποίο αντιστοιχεί στη δόση προστίθεται στο πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού σε ελβετικά φράγκα, και διευκρινίζεται ότι η αποπληρωμή του κεφαλαίου του δανείου εξελίσσεται σε συνάρτηση με τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται στις μηνιαίες πληρωμές των δόσεων, προς τα πάνω ή προς τα κάτω, ανεξαρτήτως του αν η εξέλιξη αυτή συνεπάγεται την επιμήκυνση ή τη μείωση της διάρκειας αποπληρωμής του δανείου και, ενδεχομένως, μεταβάλλει το σύνολο του ανεξόφλητου ποσού προς αποπληρωμή·

- τα άρθρα με τίτλο «εσωτερικός λογαριασμός σε ευρώ» και «εσωτερικός λογαριασμός σε ελβετικά φράγκα» αναφέρουν λεπτομερώς τις πράξεις που διενεργούνται σε κάθε καταβολή δόσης ως πίστωση και ως χρέωση κάθε λογαριασμού, και η σύμβαση εκδίδεται κατά τρόπο διαφανή τη συγκεκριμένη λειτουργία του μηχανισμού μετατροπής του ξένου νομίσματος·
- και μολονότι στην προσφορά δεν γίνεται ρητώς μνεία, μεταξύ άλλων, του «συναλλαγματικού κινδύνου» που φέρει ο δανειολήπτης δεδομένου ότι δεν εισπράττει εισοδήματα στο λογιστικό νόμισμα, ούτε του «κινδύνου επιτοκίων»;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνεύσιμη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, καθόσον απλώς προστίθεται στα στοιχεία που εκτίθενται στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα ένας πίνακας προσομοίωσης της μείωσης κατά 5,29 % του νομίσματος πληρωμής έναντι του λογιστικού νομίσματος, σε σύμβαση αρχικής διάρκειας 25 ετών, και χωρίς να μνημονεύονται όροι όπως «κίνδυνος» ή «δυσχέρεια»;
- 6) Το βάρος απόδειξης του «σαφούς και κατανοητού» χαρακτήρα ρήτρας υπό την έννοια της οδηγίας 93/13, περιλαμβανομένων των περιστάσεων που αφορούν τη σύναψη της σύμβασης, το φέρει ο επαγγελματίας ή ο καταναλωτής;
- 7) Σε περίπτωση που το βάρος απόδειξης του σαφούς και κατανοητού χαρακτήρα της ρήτρας φέρει ο επαγγελματίας, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας, σε περίπτωση υπέρβξως εγγράφων σχετικών με τις τεχνικές πώλησης, ο δανειολήπτης οφείλει να αποδείξει αφενός, ότι υπήρξε αποδέκτης των περιλαμβανομένων στα έγγραφα αυτά πληροφοριών και, αφετέρου, ότι η τράπεζα του γνωστοποίησε τις πληροφορίες αυτές, ή, αντιθέτως, τα στοιχεία αυτά συνιστούν τεκμήριο ότι οι περιλαμβανόμενες στα εν λόγω έγγραφα πληροφορίες γνωστοποιήθηκαν, έστω προφορικώς, στους δανειολήπτες, δηλαδή μαχητό τεκμήριο το οποίο οφείλει να ανατρέψει ο επαγγελματίας, ο οποίος ευθύνεται για τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους μεσάζοντες που ο ίδιος επέλεξε;
- 8) Είναι δυνατή η διαπίστωση σημαντικής ανισορροπίας σε σύμβαση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας αμφοτέροι οι συμβαλλόμενοι αναλαμβάνουν συναλλαγματικό κίνδυνο, λαμβανομένου υπόψη αφενός, ότι ο επαγγελματίας διαθέτει ισχυρότερα μέσα από εκείνα του καταναλωτή προκειμένου να προβλέπει τον συναλλαγματικό κίνδυνο και, αφετέρου, ότι τίθεται ανώτατο όριο στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο επαγγελματίας αλλά όχι στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο καταναλωτής;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019
– AV κατά BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République**

(Υπόθεση C-779/19)

(2020/C 19/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: AV

Εναγόμενοι: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 (1), ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή των κανόνων παραγραφής, στις ακόλουθες περιπτώσεις: (α) ως προς την κήρυξη ρήτρας ως καταχρηστικής, (β) ως προς τυχόν επιστροφές καταβληθέντων ποσών, (γ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του ενάγοντος και (δ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του εναγομένου, έστω και στο πλαίσιο ανταγωγής;
- 2) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, και σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή νομολογίας εθνικού δικαστηρίου η οποία ορίζει ως χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής την ημερομηνία αποδοχής της προσφοράς του δανείου, και όχι την ημερομηνία κατά την οποία προκύπτουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες;
- 3) Αφορούν το κύριο αντικείμενο της σύμβασης υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 ρήτρες όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι το ελβετικό φράγκο συνιστά το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής, και οι οποίες συνεπάγονται την ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου από τον δανειολήπτη, ελλείψει αμφισβήτησης του ποσού των εξόδων μετατροπής συναλλάγματος και λόγω της ύπαρξης ρητρών που προβλέπουν τη δυνατότητα του δανειολήπτη να ασκήσει, σε συγκεκριμένες ημερομηνίες, το δικαίωμα μετατροπής σε ευρώ βάσει προκαθορισμένου τύπου;
- 4) Αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, διότι:
  - η προηγηθείσα προσφορά δανείου εκθέτει λεπτομερώς τις πράξεις αγοραπωλησίας συναλλάγματος οι οποίες διενεργούνται κατά τη διάρκεια της δανειακής σύμβασης και διευκρινίζει ότι η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ έναντι του ελβετικού φράγκου είναι η ισχύουσα δύο εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία του γεγονότος που καθορίζει την πράξη αυτή και η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·
  - στην προσφορά επισημαίνεται ότι ο δανειολήπτης αποδέχεται τις πράξεις μετατροπής ελβετικών φράγκων σε ευρώ και ευρώ σε ελβετικά φράγκα οι οποίες είναι αναγκαίες για τη λειτουργία και την αποπληρωμή του δανείου, και ο πιστωτικός φορέας πραγματοποιεί τη μετατροπή σε ελβετικά φράγκα του υπολοίπου των μηνιαίων δόσεων σε ευρώ μετά την καταβολή των παρεπόμενων του δανείου επιβαρύνσεων·
  - στην προσφορά υπογραμμίζεται ότι, αν από την πράξη αγοραπωλησίας συναλλάγματος προκύψει ποσό μικρότερο της οφειλόμενης δόσης σε ελβετικά φράγκα, η αποπληρωμή του κεφαλαίου επιβραδύνεται και το τυχόν μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου το οποίο αντιστοιχεί στη δόση προστίθεται στο πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού σε ελβετικά φράγκα, και διευκρινίζεται ότι η αποπληρωμή του κεφαλαίου του δανείου εξελίσσεται σε συνάρτηση με τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται στις μηνιαίες πληρωμές των δόσεων, προς τα πάνω ή προς τα κάτω, ανεξαρτήτως του αν η εξέλιξη αυτή συνεπάγεται την επιμήκυνση ή τη μείωση της διάρκειας αποπληρωμής του δανείου και, ενδεχομένως, μεταβάλλει το σύνολο του ανεξόφλητου ποσού προς αποπληρωμή·
  - τα άρθρα με τίτλο «εσωτερικός λογαριασμός σε ευρώ» και «εσωτερικός λογαριασμός σε ελβετικά φράγκα» αναφέρουν λεπτομερώς τις πράξεις που διενεργούνται σε κάθε καταβολή δόσης ως πίστωση και ως χρέωση κάθε λογαριασμού, και η σύμβαση εκθέτει κατά τρόπο διαφανή τη συγκεκριμένη λειτουργία του μηχανισμού μετατροπής του ξένου νομίσματος·
  - και μολονότι στην προσφορά δεν γίνεται ρητώς μνεία, μεταξύ άλλων, του «συναλλαγματικού κινδύνου» που φέρει ο δανειολήπτης δεδομένου ότι δεν εισπράττει εισοδήματα στο λογιστικό νόμισμα, ούτε του «κινδύνου επιτοκίων»;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, καθόσον απλώς προστίθεται στα στοιχεία που εκτίθενται στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα ένας πίνακας προσομοίωσης της μείωσης κατά 5,29 % του νομίσματος πληρωμής έναντι του λογιστικού νομίσματος, σε σύμβαση αρχικής διάρκειας 25 ετών, και χωρίς να μνημονεύονται όροι όπως «κίνδυνος» ή «δυσχέρεια»;
- 6) Το βάρος απόδειξης του «σαφούς και κατανοητού» χαρακτήρα ρήτρας υπό την έννοια της οδηγίας 93/13, περιλαμβανομένων των περιστάσεων που αφορούν τη σύναψη της σύμβασης, το φέρει ο επαγγελματίας ή ο καταναλωτής;

- 7) Σε περίπτωση που το βάρος απόδειξης του σαφούς και κατανοητού χαρακτήρα της ρήτρας φέρει ο επαγγελματίας, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας, σε περίπτωση υπέρβρεως εγγράφων σχετικών με τις τεχνικές πώλησης, ο δανειολήπτης οφείλει να αποδείξει αφενός, ότι υπήρξε αποδέκτης των περιλαμβανόμενων στα έγγραφα αυτά πληροφοριών και, αφετέρου, ότι η τράπεζα του γνωστοποίησε τις πληροφορίες αυτές, ή, αντιθέτως, τα στοιχεία αυτά συνιστούν τεκμήριο ότι οι περιλαμβανόμενες στα εν λόγω έγγραφα πληροφορίες γνωστοποιήθηκαν, έστω προφορικά, στους δανειολήπτες, δηλαδή μαχητό τεκμήριο το οποίο οφείλει να ανατρέψει ο επαγγελματίας, ο οποίος ευθύνεται για τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους μεσάζοντες που ο ίδιος επέλεξε;
- 8) Είναι δυνατή η διαπίστωση σημαντικής ανισορροπίας σε σύμβαση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας αμφοτέροι οι συμβαλλόμενοι αναλαμβάνουν συναλλαγματικό κίνδυνο, λαμβανομένου υπόψη αφενός, ότι ο επαγγελματίας διαθέτει ισχυρότερα μέσα από εκείνα του καταναλωτή προκειμένου να προβλέπει τον συναλλαγματικό κίνδυνο και, αφετέρου, ότι τίθεται ανώτατο όριο στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο επαγγελματίας αλλά όχι στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο καταναλωτής;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019
– BW, CX κατά BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République**

(Υπόθεση C-780/19)

(2020/C 19/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: BW, CX

Εναγόμενοι: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 (¹), ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή των κανόνων παραγραφής, στις ακόλουθες περιπτώσεις: (α) ως προς την κήρυξη ρήτρας ως καταχρηστικής, (β) ως προς τυχόν επιστροφές καταβληθέντων ποσών, (γ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του ενάγοντος και (δ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του εναγομένου, έστω και στο πλαίσιο ανταγωγής;
- 2) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, και σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή νομολογίας εθνικού δικαστηρίου η οποία ορίζει ως χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής την ημερομηνία αποδοχής της προσφοράς του δανείου, και όχι την ημερομηνία κατά την οποία προκύπτουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες;
- 3) Αφορούν το κύριο αντικείμενο της σύμβασης υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 ρήτρες όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι το ελβετικό φράγκο συνιστά το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής, και οι οποίες συνεπάγονται την ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου από τον δανειολήπτη, ελλείψει αμφισβήτησης του ποσού των εξόδων μετατροπής συναλλάγματος και λόγω της ύπαρξης ρητρών που προβλέπουν τη δυνατότητα του δανειολήπτη να ασκήσει, σε συγκεκριμένες ημερομηνίες, το δικαίωμα μετατροπής σε ευρώ βάσει προκαθορισμένου τύπου;

- 4) Αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνεύομενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, διότι:
- η προηγηθείσα προσφορά δανείου εκθέτει λεπτομερώς τις πράξεις αγοραπωλησίας συναλλάγματος οι οποίες διενεργούνται κατά τη διάρκεια της δανειακής σύμβασης και διευκρινίζει ότι η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ έναντι του ελβετικού φράγκου είναι η ισχύουσα δύο εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία του γεγονότος που καθορίζει την πράξη αυτή και η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·
  - στην προσφορά επισημαίνεται ότι ο δανειολήπτης αποδέχεται τις πράξεις μετατροπής ελβετικών φράγκων σε ευρώ και ευρώ σε ελβετικά φράγκα οι οποίες είναι αναγκαίες για τη λειτουργία και την αποπληρωμή του δανείου, και ο πιστωτικός φορέας πραγματοποιεί τη μετατροπή σε ελβετικά φράγκα του υπολοίπου των μηνιαίων δόσεων σε ευρώ μετά την καταβολή των παρεπόμενων του δανείου επιβαρύνσεων·
  - στην προσφορά υπογραμμίζεται ότι, αν από την πράξη αγοραπωλησίας συναλλάγματος προκύψει ποσό μικρότερο της οφειλόμενης δόσης σε ελβετικά φράγκα, η αποπληρωμή του κεφαλαίου επιβραδύνεται και το τυχόν μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου το οποίο αντιστοιχεί στη δόση προστίθεται στο πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού σε ελβετικά φράγκα, και διευκρινίζεται ότι η αποπληρωμή του κεφαλαίου του δανείου εξελίσσεται σε συνάρτηση με τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται στις μηνιαίες πληρωμές των δόσεων, προς τα πάνω ή προς τα κάτω, ανεξαρτήτως του αν η εξέλιξη αυτή συνεπάγεται την επιμήκυνση ή τη μείωση της διάρκειας αποπληρωμής του δανείου και, ενδεχομένως, μεταβάλλει το σύνολο του ανεξόφλητου ποσού προς αποπληρωμή·
  - τα άρθρα με τίτλο «εσωτερικός λογαριασμός σε ευρώ» και «εσωτερικός λογαριασμός σε ελβετικά φράγκα» αναφέρουν λεπτομερώς τις πράξεις που διενεργούνται σε κάθε καταβολή δόσης ως πίστωση και ως χρέωση κάθε λογαριασμού, και η σύμβαση εκθέτει κατά τρόπο διαφανή τη συγκεκριμένη λειτουργία του μηχανισμού μετατροπής του ξένου νομίσματος·
  - και μολονότι στην προσφορά δεν γίνεται ρητώς μνεία, μεταξύ άλλων, του «συναλλαγματικού κινδύνου» που φέρει ο δανειολήπτης δεδομένου ότι δεν εισπράττει εισοδήματα στο λογιστικό νόμισμα, ούτε του «κινδύνου επιτοκίων»;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνεύομενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, καθόσον απλώς προστίθεται στα στοιχεία που εκτίθενται στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα ένας πίνακας προσομοίωσης της μείωσης κατά 5,29 % του νομίσματος πληρωμής έναντι του λογιστικού νομίσματος, σε σύμβαση αρχικής διάρκειας 25 ετών, και χωρίς να μνημονεύονται όροι όπως «κίνδυνος» ή «δυσχέρεια»;
- 6) Το βάρος απόδειξης του «σαφούς και κατανοητού» χαρακτήρα ρήτρας υπό την έννοια της οδηγίας 93/13, περιλαμβανομένων των περιστάσεων που αφορούν τη σύναψη της σύμβασης, το φέρει ο επαγγελματίας ή ο καταναλωτής;
- 7) Σε περίπτωση που το βάρος απόδειξης του σαφούς και κατανοητού χαρακτήρα της ρήτρας φέρει ο επαγγελματίας, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας, σε περίπτωση υπέρθεως εγγράφων σχετικών με τις τεχνικές πώλησης, ο δανειολήπτης οφείλει να αποδείξει αφενός, ότι υπήρξε αποδέκτης των περιλαμβανόμενων στα έγγραφα αυτά πληροφοριών και, αφετέρου, ότι η τράπεζα του γνωστοποίησε τις πληροφορίες αυτές, ή, αντιθέτως, τα στοιχεία αυτά συνιστούν τεκμήριο ότι οι περιλαμβανόμενες στα εν λόγω έγγραφα πληροφορίες γνωστοποιήθηκαν, έστω προφορικώς, στους δανειολήπτες, δηλαδή μαχητό τεκμήριο το οποίο οφείλει να ανατρέψει ο επαγγελματίας, ο οποίος ευθύνεται για τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους μεσάζοντες που ο ίδιος επέλεξε;
- 8) Είναι δυνατή η διαπίστωση σημαντικής ανισορροπίας σε σύμβαση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας αμφότεροι οι συμβαλλόμενοι αναλαμβάνουν συναλλαγματικό κίνδυνο, λαμβανομένου υπόψη αφενός, ότι ο επαγγελματίας διαθέτει ισχυρότερα μέσα από εκείνα του καταναλωτή προκειμένου να προβλέπει τον συναλλαγματικό κίνδυνο και, αφετέρου, ότι τίθεται ανώτατο όριο στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο επαγγελματίας αλλά όχι στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο καταναλωτής;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019
– DY, EX κατά BNP Paribas Personal Finance SA**

(Υπόθεση C-781/19)

(2020/C 19/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: DY, EX

Εναγόμενη: BNP Paribas Personal Finance SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 (1), ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή των κανόνων παραγραφής, στις ακόλουθες περιπτώσεις: (α) ως προς την κήρυξη ρήτρας ως καταχρηστικής, (β) ως προς τυχόν επιστροφές καταβληθέντων ποσών, (γ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του ενάγοντος και (δ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του εναγομένου, έστω και στο πλαίσιο ανταγωγής;
- 2) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, και σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή νομολογίας εθνικού δικαστηρίου η οποία ορίζει ως χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής την ημερομηνία αποδοχής της προσφοράς του δανείου, και όχι την ημερομηνία κατά την οποία προκύπτουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες;
- 3) Αφορούν το κύριο αντικείμενο της σύμβασης υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 ρήτρες όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι το ελβετικό φράγκο συνιστά το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής, και οι οποίες συνεπάγονται την ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου από τον δανειολήπτη, ελλείψει αμφισβήτησης του ποσού των εξόδων μετατροπής συναλλάγματος και λόγω της ύπαρξης ρητρών που προβλέπουν τη δυνατότητα του δανειολήπτη να ασκήσει, σε συγκεκριμένες ημερομηνίες, το δικαίωμα μετατροπής σε ευρώ βάσει προκαθορισμένου τύπου;
- 4) Αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, διότι:
  - η προηγηθείσα προσφορά δανείου εκθέτει λεπτομερώς τις πράξεις αγοραπωλησίας συναλλάγματος οι οποίες διενεργούνται κατά τη διάρκεια της δανειακής σύμβασης και διευκρινίζει ότι η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ έναντι του ελβετικού φράγκου είναι η ισχύουσα δύο εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία του γεγονότος που καθορίζει την πράξη αυτή και η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·
  - στην προσφορά επισημαίνεται ότι ο δανειολήπτης αποδέχεται τις πράξεις μετατροπής ελβετικών φράγκων σε ευρώ και ευρώ σε ελβετικά φράγκα οι οποίες είναι αναγκαίες για τη λειτουργία και την αποπληρωμή του δανείου, και ο πιστωτικός φορέας πραγματοποιεί τη μετατροπή σε ελβετικά φράγκα του υπολοίπου των μηνιαίων δόσεων σε ευρώ μετά την καταβολή των παρεπόμενων του δανείου επιβαρύνσεων·
  - στην προσφορά υπογραμμίζεται ότι, αν από την πράξη αγοραπωλησίας συναλλάγματος προκύψει ποσό μικρότερο της οφειλόμενης δόσης σε ελβετικά φράγκα, η αποπληρωμή του κεφαλαίου επιβραδύνεται και το τυχόν μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου το οποίο αντιστοιχεί στη δόση προστίθεται στο πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού σε ελβετικά φράγκα, και διευκρινίζεται ότι η αποπληρωμή του κεφαλαίου του δανείου εξελίσσεται σε συνάρτηση με τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται στις μηνιαίες πληρωμές των δόσεων, προς τα πάνω ή προς τα κάτω, ανεξαρτήτως του αν η εξέλιξη αυτή συνεπάγεται την επιμήκυνση ή τη μείωση της διάρκειας αποπληρωμής του δανείου και, ενδεχομένως, μεταβάλει το σύνολο του ανεξόφλητου ποσού προς αποπληρωμή·

- τα άρθρα με τίτλο «εσωτερικός λογαριασμός σε ευρώ» και «εσωτερικός λογαριασμός σε ελβετικά φράγκα» αναφέρουν λεπτομερώς τις πράξεις που διενεργούνται σε κάθε καταβολή δόσης ως πίστωση και ως χρέωση κάθε λογαριασμού, και η σύμβαση εκθέτει κατά τρόπο διαφανή τη συγκεκριμένη λειτουργία του μηχανισμού μετατροπής του ξένου νομίσματος·
- και μολονότι στην προσφορά δεν γίνεται ρητώς μνεία, μεταξύ άλλων, του «συναλλαγματικού κινδύνου» που φέρει ο δανειολήπτης δεδομένου ότι δεν εισπράττει εισοδήματα στο λογιστικό νόμισμα, ούτε του «κινδύνου επιτοκίων»;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνeuόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, καθόσον απλώς προστίθεται στα στοιχεία που εκτίθενται στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα ένας πίνακας προσομοίωσης της μείωσης κατά 5,29 % του νομίσματος πληρωμής έναντι του λογιστικού νομίσματος, σε σύμβαση αρχικής διάρκειας 25 ετών, και χωρίς να μνημονεύονται όροι όπως «κίνδυνος» ή «δυσχέρεια»;
- 6) Το βάρος απόδειξης του «σαφούς και κατανοητού» χαρακτήρα ρήτρας υπό την έννοια της οδηγίας 93/13, περιλαμβανομένων των περιστάσεων που αφορούν τη σύναψη της σύμβασης, το φέρει ο επαγγελματίας ή ο καταναλωτής;
- 7) Σε περίπτωση που το βάρος απόδειξης του σαφούς και κατανοητού χαρακτήρα της ρήτρας φέρει ο επαγγελματίας, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας, σε περίπτωση υπέρβξως εγγράφων σχετικών με τις τεχνικές πώλησης, ο δανειολήπτης οφείλει να αποδείξει αφενός, ότι υπήρξε αποδέκτης των περιλαμβανόμενων στα έγγραφα αυτά πληροφοριών και, αφετέρου, ότι η τράπεζα του γνωστοποίησε τις πληροφορίες αυτές, ή, αντιθέτως, τα στοιχεία αυτά συνιστούν τεκμήριο ότι οι περιλαμβανόμενες στα εν λόγω έγγραφα πληροφορίες γνωστοποιήθηκαν, έστω προφορικά, στους δανειολήπτες, δηλαδή μαχητό τεκμήριο το οποίο οφείλει να ανατρέψει ο επαγγελματίας, ο οποίος ευθύνεται για τις πληροφορίες που παρασχεθήκαν από τους μεσάζοντες που ο ίδιος επέλεξε;
- 8) Είναι δυνατή η διαπίστωση σημαντικής ανισορροπίας σε σύμβαση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας αμφοτέροι οι συμβαλλόμενοι αναλαμβάνουν συναλλαγματικό κίνδυνο, λαμβανομένου υπόψη αφενός, ότι ο επαγγελματίας διαθέτει ισχυρότερα μέσα από εκείνα του καταναλωτή προκειμένου να προβλέπει τον συναλλαγματικό κίνδυνο και, αφετέρου, ότι τίθεται ανώτατο όριο στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο επαγγελματίας αλλά όχι στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο καταναλωτής;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 22 Οκτωβρίου 2019
– FA κατά BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République**

(Υπόθεση C-782/19)

(2020/C 19/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: FA

Εναγόμενοι: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 (1), ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή των κανόνων παραγραφής, στις ακόλουθες περιπτώσεις: (α) ως προς την κήρυξη ρήτρας ως καταχρηστικής, (β) ως προς τυχόν επιστροφές καταβληθέντων ποσών, (γ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του ενάγοντος και (δ) οσάκις ο καταναλωτής έχει την ιδιότητα του εναγομένου, έστω και στο πλαίσιο ανταγωγής;
- 2) Στο πλαίσιο διαφοράς όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, και σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, στην εφαρμογή νομολογίας εθνικού δικαστηρίου η οποία ορίζει ως χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής την ημερομηνία αποδοχής της προσφοράς του δανείου, και όχι την ημερομηνία κατά την οποία προκύπτουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες;
- 3) Αφορούν το κύριο αντικείμενο της σύμβασης υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 ρήτρες όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι το ελβετικό φράγκο συνιστά το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής, και οι οποίες συνεπάγονται την ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου από τον δανειολήπτη, ελλείψει αμφισβήτησης του ποσού των εξόδων μετατροπής συναλλάγματος και λόγω της ύπαρξης ρητρών που προβλέπουν τη δυνατότητα του δανειολήπτη να ασκήσει, σε συγκεκριμένες ημερομηνίες, το δικαίωμα μετατροπής σε ευρώ βάσει προκαθορισμένου τύπου;
- 4) Αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, διότι:
  - η προηγηθείσα προσφορά δανείου εκθέτει λεπτομερώς τις πράξεις αγοραπωλησίας συναλλάγματος οι οποίες διενεργούνται κατά τη διάρκεια της δανειακής σύμβασης και διευκρινίζει ότι η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ έναντι του ελβετικού φράγκου είναι η ισχύουσα δύο εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία του γεγονότος που καθορίζει την πράξη αυτή και η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·
  - στην προσφορά επισημαίνεται ότι ο δανειολήπτης αποδέχεται τις πράξεις μετατροπής ελβετικών φράγκων σε ευρώ και ευρώ σε ελβετικά φράγκα οι οποίες είναι αναγκαίες για τη λειτουργία και την αποπληρωμή του δανείου, και ο πιστωτικός φορέας πραγματοποιεί τη μετατροπή σε ελβετικά φράγκα του υπολοίπου των μηνιαίων δόσεων σε ευρώ μετά την καταβολή των παρεπόμενων του δανείου επιβαρύνσεων·
  - στην προσφορά υπογραμμίζεται ότι, αν από την πράξη αγοραπωλησίας συναλλάγματος προκύψει ποσό μικρότερο της οφειλόμενης δόσης σε ελβετικά φράγκα, η αποπληρωμή του κεφαλαίου επιβραδύνεται και το τυχόν μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου το οποίο αντιστοιχεί στη δόση προστίθεται στο πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού σε ελβετικά φράγκα, και διευκρινίζεται ότι η αποπληρωμή του κεφαλαίου του δανείου εξελίσσεται σε συνάρτηση με τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται στις μηνιαίες πληρωμές των δόσεων, προς τα πάνω ή προς τα κάτω, ανεξαρτήτως του αν η εξέλιξη αυτή συνεπάγεται την επιμήκυνση ή τη μείωση της διάρκειας αποπληρωμής του δανείου και, ενδεχομένως, μεταβάλει το σύνολο του ανεξόφλητου ποσού προς αποπληρωμή·
  - τα άρθρα με τίτλο «εσωτερικός λογαριασμός σε ευρώ» και «εσωτερικός λογαριασμός σε ελβετικά φράγκα» αναφέρουν λεπτομερώς τις πράξεις που διενεργούνται σε κάθε καταβολή δόσης ως πίστωση και ως χρέωση κάθε λογαριασμού, και η σύμβαση εκθέτει κατά τρόπο διαφανή τη συγκεκριμένη λειτουργία του μηχανισμού μετατροπής του ξένου νομίσματος·
  - και μολονότι στην προσφορά δεν γίνεται ρητώς μνεία, μεταξύ άλλων, του «συναλλαγματικού κινδύνου» που φέρει ο δανειολήπτης δεδομένου ότι δεν εισπράττει εισοδήματα στο λογιστικό νόμισμα, ούτε του «κινδύνου επιτοκίων»;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας ρήτρα ή σύνολο ρητρών, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι «σαφείς και κατανοητές» υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, καθόσον απλώς προστίθεται στα στοιχεία που εκτίθενται στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα ένας πίνακας προσομοίωσης της μείωσης κατά 5,29 % του νομίσματος πληρωμής έναντι του λογιστικού νομίσματος, σε σύμβαση αρχικής διάρκειας 25 ετών, και χωρίς να μνημονεύονται όροι όπως «κίνδυνος» ή «δυσχέρεια»;
- 6) Το βάρος απόδειξης του «σαφούς και κατανοητού» χαρακτήρα ρήτρας υπό την έννοια της οδηγίας 93/13, περιλαμβανομένων των περιστάσεων που αφορούν τη σύναψη της σύμβασης, το φέρει ο επαγγελματίας ή ο καταναλωτής;

- 7) Σε περίπτωση που το βάρος απόδειξης του σαφούς και κατανοητού χαρακτήρα της ρήτρας φέρει ο επαγγελματίας, αντιτίθεται η οδηγία 93/13 σε εθνική νομολογία βάσει της οποίας, σε περίπτωση υπέρβασης εγγράφων σχετικών με τις τεχνικές πώλησης, ο δανειολήπτης οφείλει να αποδείξει αφενός, ότι υπήρξε αποδέκτης των περιλαμβανόμενων στα έγγραφα αυτά πληροφοριών και, αφετέρου, ότι η τράπεζα του γνωστοποίησε τις πληροφορίες αυτές, ή, αντιθέτως, τα στοιχεία αυτά συνιστούν τεκμήριο ότι οι περιλαμβανόμενες στα εν λόγω έγγραφα πληροφορίες γνωστοποιήθηκαν, έστω προφορικά, στους δανειολήπτες, δηλαδή μαχητό τεκμήριο το οποίο οφείλει να ανατρέψει ο επαγγελματίας, ο οποίος ευθύνεται για τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους μεσάζοντες που ο ίδιος επέλεξε;
- 8) Είναι δυνατή η διαπίστωση σημαντικής ανισορροπίας σε σύμβαση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας αμφοτέρωτα οι συμβαλλόμενοι αναλαμβάνουν συναλλαγματικό κίνδυνο, λαμβανομένου υπόψη αφενός, ότι ο επαγγελματίας διαθέτει ισχυρότερα μέσα από εκείνα του καταναλωτή προκειμένου να προβλέπει τον συναλλαγματικό κίνδυνο και, αφετέρου, ότι τίθεται ανώτατο όριο στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο επαγγελματίας αλλά όχι στον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο καταναλωτής;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) στις 22 Οκτωβρίου 2019 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne κατά GB

(Υπόθεση C-783/19)

(2020/C 19/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Εφεσίβλητος: GB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Καθιστά το πεδίο προστασίας ορισμένης ονομασίας προελεύσεως δυνατή την προστασία της ονομασίας αυτής όχι μόνον έναντι παρόμοιων προϊόντων, αλλά και έναντι υπηρεσιών που πιθανώς συνδέονται με την άμεση ή έμμεση διανομή των προϊόντων αυτών;
- 2) Επιβάλλει ο κατά τα άρθρα των κοινοτικών κανονισμών (¹) (²) κίνδυνος προσβολής λόγω υπαινιγμού μια κατ' αρχήν ορολογική εξέταση, προκειμένου να καθοριστεί η επιρροή που η χρησιμοποιούμενη ονομασία ασκεί στον μέσο καταναλωτή, ή πρέπει, προηγουμένως, για τους σκοπούς της εξετάσεως του κινδύνου αυτού προσβολής, να διαπιστωθεί ότι πρόκειται για τα ίδια προϊόντα, για παρόμοια προϊόντα ή για σύνθετα προϊόντα που, μεταξύ των συστατικών τους, περιλαμβάνουν προϊόν προστατευόμενο από ονομασία προελεύσεως;
- 3) Πρέπει, όταν υφίσταται πλήρης ή πολύ υψηλή ταύτιση στα ονόματα, ο κίνδυνος προσβολής λόγω υπαινιγμού να καθορίζεται βάσει αντικειμενικών παραμέτρων, ή πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των οποίων γίνεται υπαινιγμός ή τα οποία προκαλούν υπαινιγμούς προκειμένου να συναχθεί ότι ο κίνδυνος υπαινιγμού είναι ισχνός ή ασήμαντος;

- 4) Αποτελεί, στις περιπτώσεις κινδύνου υπαινιγμού ή αντλήσεως οφέλους, η προβλεπόμενη από τη νομοθεσία αναφοράς προστασία ειδική προστασία, ίδια των ιδιαιτεροτήτων των προϊόντων αυτών, ή πρέπει η προστασία να συνδέεται κατ' ανάγκην με τους κανόνες περί αθέμιτου ανταγωνισμού;

(¹) Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ 2006, L 93, σ. 12).

(²) Άρθρο 103 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 671).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 29 Οκτωβρίου 2019 – XX κατά Tartu vangla

(Υπόθεση C-795/19)

(2020/C 19/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: XX

Καθού: Tartu vangla

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιβαίνουν σε αυτό διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που προβλέπουν ότι η μειωμένη ικανότητα ακοής κάτω του προβλεπόμενου ορίου συνιστά απόλυτο κώλυμα για την απασχόληση ενός προσώπου ως σωφρονιστικού υπαλλήλου και οι οποίες δεν επιτρέπουν τη χρήση βοηθημάτων ακοής κατά την εκτίμηση της τηρήσεως των απαιτήσεων ως προς την ακουστική ικανότητα;

(¹) ΕΕ 2000, L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresný súd Košice I (Σλοβακία) στις 30 Οκτωβρίου 2019 – NI, OJ και PK κατά Sociálna poisťovňa

(Υπόθεση C-799/19)

(2020/C 19/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Košice I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: NI, OJ, PK

Εναγόμενος: Sociálna poisťovňa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3 της οδηγίας 2008/94/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, την έννοια ότι στις «ανεξόφλητ[ες] απαιτήσε[ις] των μισθωτών που απορρέουν από συμβάσεις εργασίας» περιλαμβάνεται και η απαίτηση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης την οποία προκάλεσε ο θάνατος εργαζομένου που οφείλεται σε εργατικό ατύχημα;
- 2) Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 2008/94/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, την έννοια ότι αφερεγγυος θεωρείται και ο εργοδότης κατά του οποίου έχει κατατεθεί αίτηση αναγκαστικής εκτελέσεως η οποία αφορά δικαστικώς αναγνωρισμένη απαίτηση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης, την οποία προκάλεσε ο θάνατος εργαζομένου που οφείλεται σε εργατικό ατύχημα, αλλά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκτελέσεως αναγνωρίστηκε η αδυναμία εισπράξεως της απαίτησεως ελλείψει πόρων του εργοδότη;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 283, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 4 Νοεμβρίου 2019 – Danske Bank A/S κατά Skatteverket

(Υπόθεση C-812/19)

(2020/C 19/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial

Λοιποί μετέχοντες στην κατ' αναίρεση δίκη: Skatteverket

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το σουηδικό υποκατάστημα τράπεζας, η οποία είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, ανεξάρτητος υποκείμενος στον φόρο, στην περίπτωση που η κύρια εγκατάσταση παρέχει σε αυτό υπηρεσίες και του καταλογίζει τις σχετικές δαπάνες, όταν η κύρια εγκατάσταση αποτελεί μέλος ομίλου ΦΠΑ σε αυτό το άλλο κράτος μέλος ενώ το σουηδικό υποκατάστημα δεν μετέχει σε οποιονδήποτε σουηδικό όμιλο ΦΠΑ ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Άρθρα 2, παράγραφος 1, 9, παράγραφος 1, και 11 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour d'appel d'Aix-en-Provence* (Γαλλία) στις 5 Νοεμβρίου 2019 – MN

(Υπόθεση C-813/19)

(2020/C 19/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: MN

Λοιποί διάδικοι: RJA, RJO, FD, BG, PG, KL, LK, MJ, NI, OH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ανταποκρίνονται πλήρως στις απαιτήσεις αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά την έννοια του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι προϋποθέσεις για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη γαλλική εισαγγελική αρχή, όπως προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 695-16 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας;
- 2) Πληροί η γαλλική εισαγγελική αρχή τις προϋποθέσεις οι οποίες πρέπει να συντρέχουν προκειμένου να χαρακτηριστεί ως «δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1)

Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-821/19)

(2020/C 19/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande, J. Tomkin, και A. Tokár)

Καθή: Ουγγαρία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- a) να αναγνωρίσει ότι:

— η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 33, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ καθόσον θέσπισε νέο λόγο απαραδέκτου, επιπλέον των ρητώς προβλεπόμενων στην εν λόγω οδηγία, όσον αφορά το απαραδέκτο των αιτήσεων ασύλου.

- η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 8, παράγραφος 2, 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33/ΕΕ, καθόσον θέσπισε μέτρα με τα οποία ποινικοποιείται η δραστηριότητα οργάνωσης που αναλαμβάνεται με σκοπό τη διευκόλυνση της κίνησης της διαδικασίας ασύλου για τα πρόσωπα τα οποία δεν πληρούν τα κριτήρια της εθνικής νομοθεσίας για το άσυλο, και με τα οποία προβλέπεται η λήψη περιοριστικών μέτρων έναντι προσώπων που κατηγορούνται ή έχουν καταδικαστεί για τη διάπραξη του αδικήματος αυτού·

β) να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από το 2015 οπότε και αυξήθηκε αιφνιδιαστικά ο αριθμός των αιτήσεων ασύλου, η Ουγγαρία έχει τροποποιήσει επανειλημμένα το σύστημα ασύλου της. Το 2018 τροποποιήθηκε ουσιωδώς η ουγγρική νομοθεσία για το δικαίωμα ασύλου. Στις 20 Ιουνίου 2018 το Ουγγρικό Κοινοβούλιο ψήφισε τον *az egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szóló, 2018. évi VI. törvény* (νόμο VI του 2018, για την τροποποίηση ορισμένων νόμων που αφορούν τα μέτρα για την καταπολέμηση της παράνομης μεταναστευσης) και την έβδομη τροποποίηση του Ουγγρικού Συντάγματος. Αυτή η δέση νομοθετικών μέτρων είναι επίσης γνωστή ως Νόμος «Stop Soros». Με τις τροποποιήσεις αυτές περιορίστηκε ακόμη περισσότερο ο κύκλος των προσώπων που μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμα ασύλου, δεδομένου ότι, με βάση την τροποποίηση του νόμου για το δικαίωμα ασύλου, κρίνεται απαράδεκτη η αίτηση όταν ο αιτών έχει φθάσει στο έδαφος της Ουγγαρίας μέσω χώρας στην οποία δεν υφίσταται διώξεις ή δεν διατρέχει άμεσο κίνδυνο να ασκηθεί εναντίον του δίωξη. Στο ίδιο πνεύμα, τροποποιήθηκε επίσης ο *Büntető Törvénykönyv* (Ποινικός Κώδικας). Ως εκ τούτου, ποινικοποιήθηκε η οργανωτική δραστηριότητα η οποία αποβλέπει στη διευκόλυνση της κίνησης των διαδικασιών ασύλου για πρόσωπα τα οποία δεν υφίστανται διώξεις ή τα οποία δεν έχουν βάσιμο φόβο ότι θα διωχθούν άμεσα λόγω φυλής, ιθαγένειας, κοινωνικής τάξης, θρησκείας ή πολιτικών πεποιθήσεων στη χώρα καταγωγής τους, στη χώρα συνήθους διαμονής τους ή σε άλλη χώρα μέσω της οποίας έφθασαν [στην Ουγγαρία].

Καθόσον η νομοθεσία που θεσπίστηκε το 2018 είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά της Ουγγαρίας. Δεδομένου ότι τα επιχειρήματα που πρόβλεψε η Ουγγαρία κατά την προ της ασκήσεως προσφυγής διοικητική διαδικασία δεν εξάλειψαν τις αμφιβολίες της Επιτροπής, η Επιτροπή αποφάσισε να προσφύγει στο Δικαστήριο.

Αναίρεση που άσκησαν στις 20 Νοεμβρίου 2019 οι Achemos Grupé UAB, Achema AB κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-417/16, Achemos Grupé και Achema AB κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-847/19 P)

(2020/C 19/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Achemos Grupé UAB, Achema AB (εκπρόσωποι: R. Martens, avocat, V. Ostrovskis, advokatas)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Λιθουανίας, Klairėdos Nafta AB

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως προς τα σημεία 1 και 2 του διατακτικού·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,

- ή, επικουρικώς, να αποφανθεί επί της προσφυγής που άσκησε η αναιρεσείουσα σε πρώτο βαθμό και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Πρώτος λόγος αναιρέσεως: παράβαση του άρθρου 263 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 256, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, όπως και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, διότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραλείποντας να ελέγξει τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή προκειμένου να εκδώσει την απόφασή της, παρ' όλο που το Γενικό Δικαστήριο υπέιχε την υποχρέωση, στο πλαίσιο ενάσκησης κατάλληλου ελέγχου της νομιμότητας της αποφάσεως της Επιτροπής, να ελέγξει την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνοχή των στοιχείων στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή.
2. Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης και παράβαση του άρθρου 12 σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, διότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο προσάπτοντας στις αναιρεσείουσες ότι παρέλειψαν να παράσχουν τις σχετικές πληροφορίες στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξετάσεως, ενώ η Επιτροπή είναι εκείνη που πρέπει, βάσει, αφενός, της υποχρεώσεώς της να προβεί σε επιμελή και αμερόληπτη εξέταση και, αφετέρου, του δικαιώματος χρηστής διοίκησης, να διασφαλίζει ότι έχει στη διάθεσή της τα κατά το δυνατόν πληρέστερα και πλέον αξιόπιστα στοιχεία.
3. Τρίτος λόγος αναιρέσεως: παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, του άρθρου 41, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, διότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τους λόγους για τους οποίους το έργο ΥΦΑ μπορούσε να εξαιρεθεί από την εφαρμογή του άρθρου 14 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ ⁽³⁾ και να ανατεθεί απευθείας στην Κλαϊρέδος Nafta, παρ' όλο που το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε, βάσει της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, να εκθέσει τη συλλογιστική του με τρόπο ώστε να επιτρέψει στις αναιρεσείουσες να λάβουν γνώση των λόγων για τους οποίους εξέδωσε την απόφασή του.

⁽¹⁾ Απόφαση C(2013) 7884 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2013, με την οποία η κρατική ενίσχυση SA.36740 (2013/NN), την οποία χορήγησε η Λιθουανία στην Κλαϊρέδος Nafta, κηρύχθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά (ΕΕ 2016, C 161, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (κωδικοποιημένο κείμενο) (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

⁽³⁾ Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-849/19)

(2020/C 19/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ, C. Hermes)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4(4) και 6(1) της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ⁽¹⁾ καθώς και από τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μη λαμβάνοντας εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών όλα τα απαραίτητα μέτρα για τον καθορισμό κατάλληλων στόχων διατήρησης και κατάλληλων μέτρων διατήρησης σχετικά με τους 239 Τόπους Κοινοτικής Σημασίας (ΤΚΣ), οι οποίοι βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια και περιλαμβάνονται στην απόφαση 2006/613/ΕΚ της Επιτροπής ⁽²⁾ της 19^{ης} Ιουλίου 2006.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει καθορίσει κατάλληλους στόχους διατήρησης εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών σχετικά με τους 239 Τόπους Κοινοτικής Σημασίας οι οποίοι βρίσκονται στη ελληνική επικράτεια.

Επίσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει καθορίσει κατάλληλα μέτρα διατήρησης εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών σχετικά με τους 239 Τόπους Κοινοτικής Σημασίας οι οποίοι βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια.

Για τους λόγους αυτούς, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τα άρθρα 4(4) και 6(1) της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ 1992, L 206, σ. 7).

(²) 2006/613/ΕΚ: Απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2006, σχετικά με την έγκριση, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ 2006, L 259, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρία

(Υπόθεση C-856/19)

(2020/C 19/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Perrin και A. Sipos)

Καθής: Ουγγαρία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να διαπιστώσει ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά (¹), καθόσον, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2017 που της χορηγήθηκε, εφάρμοζε συνολικό ειδικό φόρο κάτω του 60 % της σταθμισμένης μέσης τιμής λιανικής πώλησης που τίθενται σε ανάλωση και επέβαλλε ειδικό φόρο κατώτερο των 115 ευρώ ανά 1 000 τσιγάρα.
- Να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά, από 1ης Ιανουαρίου 2014, ο συνολικός ειδικός φόρος κατανάλωσης στα τσιγάρα πρέπει να αντιπροσωπεύει ποσοστό τουλάχιστον 60 % της σταθμισμένης μέσης τιμής λιανικής πώλησης των τσιγάρων που τίθενται σε ανάλωση, εκτός εάν ο ειδικός φόρος ανέρχεται σε τουλάχιστον 115 ευρώ ανά 1 000 τσιγάρα. Δεδομένου ότι η Ουγγαρία εφαρμόζει ειδικό φόρο κατώτερο των 115 ευρώ ανά 1 000 τσιγάρα, το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεούται να επιβάλει ειδικό φόρο ύψους ίσου ή μεγαλύτερου από το 60 % της σταθμισμένης μέσης τιμής.

Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό το ύψος ειδικού φόρου, το άρθρο 10, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2011/64/ΕΕ χορήγησε στην Ουγγαρία και σε άλλα επτά κράτη μέλη μεταβατική περίοδο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2017. Βάσει του άρθρου 10, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2011/64/ΕΕ, μετά τη λήξη της περιόδου αυτής, τα εν λόγω κράτη μέλη έπρεπε να έχουν επιτύχει τα αναφερόμενα κατώτατα όρια ειδικού φόρου.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η Ουγγαρία δεν πέτυχε τα κατώτατα όρια ειδικού φόρου που προβλέπονται από το άρθρο 10, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2011/64/ΕΕ και ότι, από τις 31 Δεκεμβρίου 2017, το εν λόγω κράτος μέλος εξακολουθεί να εφαρμόζει ειδικό φόρο χαμηλότερο από τα κατώτατα όρια που καθιερώνει η οδηγία αυτή.

(¹) Οδηγία 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά (ΕΕ 2011, L 176, σ. 24).

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας, παρεμβαίνουσα: Γαλλική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-569/17) (¹)

(2020/C 19/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 392 της 20.11.2017.

Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 14ης Αυγούστου 2019 – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH κατά Lotte Co. Ltd, Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-580/18 P) (¹)

(2020/C 19/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 25 της 21.1.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Αυγούστου 2019 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-751/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 4.3.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Tribunale ordinario di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) κατά Soundreef Ltd

(Υπόθεση C-781/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 112 της 25.3.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – flightright GmbH κατά Eurowings GmbH

(Υπόθεση C-180/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 246 της 22.7.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – HC, ID κατά Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Υπόθεση C-247/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 246 της 22.7.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Αυγούστου 2019 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – διαδικασία που κίνησε η Nobina Finland Oy

(Υπόθεση C-327/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 220 της 1.7.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Αυγούστου 2019 [αίτηση του Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – EUflight.de GmbH κατά Eurowings GmbH

(Υπόθεση C-345/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 255 της 29.7.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Ιουλίου 2019 [αίτηση του Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – GE κατά Société Air France

(Υπόθεση C-370/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 280 της 19.8.2019.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2019 – Βέλγιο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-287/16 RENV) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε το Βέλγιο – Αχρεωστήτως καταβληθείσες επιστροφές λόγω εξαγωγής – Μη ανάκτηση λόγω αμέλειας που μπορεί να καταλογισθεί σε φορέα του κράτους μέλους – Μη εξάντληση κάθε δυνατού ενδίκου βοηθήματος – Αναλογικότητα)

(2020/C 19/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: J.-C. Halleux, M. Jacobs και C. Pochet, επικουρούμενοι από τους É. Grégoire και J. Mariani, δικηγόρους)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet και B. Hofstätter)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2016/417 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2016, L 75, σ. 16), καθόσον αποκλείει από την εν λόγω χρηματοδότηση το Βασίλειο του Βελγίου για ποσό ύψους 9 601 619 ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/417 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), καθόσον αποκλείει από την εν λόγω χρηματοδότηση το Βασίλειο του Βελγίου για ποσό ύψους 9 601 619 ευρώ.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα που αφορούν τις διαδικασίες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 25.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2019 – Missir Mamachi di Lusignano κ.λπ. κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-502/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Δολοφονία υπαλλήλου και της συζύγου του – Υποχρέωση εγγυήσεως της ασφάλειας του προσωπικού της Ένωσης – Ευθύνη θεσμικού οργάνου για την ψυχική οδύνη όσων έλκουν δικαιώματα από θανόντα υπάλληλο – Μητέρα, αδελφός και αδελφή του υπαλλήλου – Αγωγή αποζημιώσεως – Παραδεκτό – Ενεργητική νομιμοποίηση βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ – Πρόσωπο που υπόκειται στον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως – Εύλογη προθεσμία)

(2020/C 19/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Σαγκάη, Κίνα) και 6 λοιποί ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: F. Di Gianni, G. Corro και A. Scalini, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς B. Eggers, G. Gattinara και D. Martin, στη συνέχεια G. Gattinara και R. Striani)

Αντικείμενο

Αγωγή βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, κατ' ουσίαν, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στους έλκοντες δικαιώματα από τον Alessandro Missir Mamachi di Lusignano, στους έλκοντες δικαιώματα από τον Livio Missir Mamachi di Lusignano, στην Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin, στον Stefano Missir Mamachi di Lusignano και στη Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano διάφορα ποσά για την αποκατάσταση μη περιουσιακών ζημιών τις οποίες υπέστησαν από τη δολοφονία του Alessandro Missir Mamachi di Lusignano και της συζύγου του, στις 18 Σεπτεμβρίου 2006, στο Ραμπάτ (Μαρόκο) όπου βρισκόταν ο Alessandro Missir Mamachi di Lusignano για υπηρεσιακούς λόγους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Παρέλκει η εξέταση των αιτημάτων να υποχρεωθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης, το ποσό των 463 050 ευρώ σε κάθε πρόσωπο που έλκει δικαιώματα από τον Alessandro Missir Mamachi di Lusignano, το ποσό των 574 000 ευρώ στους ίδιους έλκοντες δικαιώματα και το ποσό των 308 700 ευρώ στους έλκοντες δικαιώματα από τον Livio Missir Mamachi di Lusignano.
- 2) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει εις ολόκληρον το ποσό των 50 000 ευρώ στην Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ψυχικής οδύνης που υπέστη.
- 3) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει εις ολόκληρον το ποσό των 10 000 ευρώ στη Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ψυχικής οδύνης που υπέστη.
- 4) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει εις ολόκληρον το ποσό των 10 000 ευρώ στον Stefano Missir Mamachi di Lusignano ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ψυχικής οδύνης που υπέστη.
- 5) Τα ποσά που αναφέρονται στα σημεία 2 έως 4 του παρόντος διατακτικού προσαυξάνονται με τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με αφετηρία την ημερομηνία δημοσίευσής της παρούσας αποφάσεως και μέχρι πλήρους και ολοσχερούς εξοφλήσεως, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) για τις πράξεις κύριας αναχρηματοδοτήσεως, προσαυξημένου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.
- 6) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αγωγή.
- 7) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 26 της 26.1.2013 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοικήσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-132/12) και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2019 – Izuzquiza και Semsrott κατά Frontex

(Υπόθεση T-31/18) ⁽¹⁾

(Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα σχετικά με ναυτική επιχείρηση που διεξήχθη το 2017 στην κεντρική Μεσόγειο από τον Frontex – Τύποι σκαφών που χρησιμοποιήθηκαν – Άρνηση προσβάσεως – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001 – Εξαίρεση αφορώσα την προστασία του δημόσιου συμφέροντος στον τομέα της δημόσιας ασφάλειας)

(2020/C 19/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Luisa Izuzquiza (Μαδρίτη, Ισπανία) και Arne Semsrott (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Hilbrans, R. Callsen, δικηγόροι, και J. Robjoy, barrister)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (εκπρόσωποι: H. Caniard και T. Knäbe, επικουρούμενοι από τους B. Wägenbauer και J. Currall, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως CGO/LAU/18911c/2017 του Frontex, της 10ης Νοεμβρίου 2017, περί μη παροχής προσβάσεως στα έγγραφα που περιέχουν πληροφορίες σχετικά με το όνομα, τη σημαία και τον τύπο κάθε σκάφους που χρησιμοποιήθηκε στην περιοχή της κεντρικής Μεσογείου στο πλαίσιο της κοινής επιχειρήσεως Triton κατά την περίοδο μεταξύ της 1ης Ιουνίου και της 30ής Αυγούστου 2017.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Luisa Izuzquiza και τον Arne Semsrott στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2019 – K.A. Schmersal Holding κατά EUIPO – Tecnum (tec.nicum)

(Υπόθεση T-527/18) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης tec.nicum – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα TECNIUM – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Ομοιότητα των υπηρεσιών – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', και άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001 – Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα – Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου»)

(2020/C 19/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (Wuppertal, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Haudan, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Ivanauskas και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Tecnum, SL (Manrises, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Sugrañes Coca, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Ιουνίου 2018 (υπόθεση R 2427/2017-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Tecnum και K. A. Schmersal Holding.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την K. A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 381 της 22.10.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 – Wywiał-Prządą κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-592/18) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Συμβασιούχοι υπάλληλοι – Αποδοχές – Απόφαση περί αρνήσεως καταβολής επιδόματος αποδημίας – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ – Υπηρεσίες παρασχεθείσες προς άλλο κράτος – Διπλωματικό καθεστώς – Πενταετής περίοδος αναφοράς)

(2020/C 19/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Katarzyna Wywiał-Prządą (Wezembeek-Orpem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Bohr και D. Milanowska)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Νοεμβρίου 2017, περί αρνήσεως καταβολής επιδόματος αποδημίας στην προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Katarzyna Wywiał-Prządą στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 427 της 26.11.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 – August Wolff κατά EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atorimed)(Υπόθεση T-642/18) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DermoFaes Atorimed – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dermowas – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2020/C 19/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Thünken, δικηγόρος)
Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Ivanauskas και H. O'Neill)
Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Vela Ballesteros και S. Fernandez Malvar, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιουλίου 2018 (υπόθεση R 1365/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Dr. August Wolff και Faes Farma.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Faes Farma, SA, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η τελευταία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO.

⁽¹⁾ ΕΕ C 4 της 7.1.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 – August Wolff κατά EUIPO – Faes Farma (DermoFaes)(Υπόθεση T-643/18) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DermoFaes – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dermowas – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2020/C 19/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Thünken, δικηγόρος)
Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Ivanauskas και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Vela Ballesteros και S. Fernandez Malvar, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Ιουνίου 2018 (υπόθεση R 1842/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Dr. August Wolff και Faes Farma.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Faes Farma, SA, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η τελευταία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO.

(¹) ΕΕ C 16 της 14.1.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2019 – Werner κατά EUIPO – Merck (fLORAMED)

(Υπόθεση T-695/18) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης fLORAMED – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEDIFLOR – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2020/C 19/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Stefan Werner (Baldham, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Büttner, δικηγόρος)
Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Merck KGaA (Darmstadt, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Pfléghar, M. Best, M. Giannakoulis και S. Schäffner, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 (υπόθεση R 197/2018-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Merck και S. Werner.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Stefan Werner στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 25 της 21.1.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2019 – Wyld κατά EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)(Υπόθεση T-711/18) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης wyld – Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα WILD CRISP – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισης»)

(2020/C 19/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wyld GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Douglas, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Σεπτεμβρίου 2018 (υπόθεση R 2621/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Kaufland Warenhandel και Wyld.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Wyld GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 35 της 28.1.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2019 – Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-276/13 RENV) ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ – Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Κατάργηση της προσβαλλομένης πράξεως – Απώλεια του εννόμου συμφέροντος – Κατάργηση της δίκης)

(2020/C 19/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Growth Energy (Ουάσιγκτον, DC, Ηνωμένες Πολιτείες) και Renewable Fuels Association (Ουάσιγκτον) (εκπρόσωποι: P. Vander Schueren και M. Περιστεράκη, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert, επικουρούμενη από την N. Tuominen, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και M. França), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (εκπρόσωποι: O. Prost και A. Massot, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ 2013, L 49, σ. 10), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες και τα μέλη τους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Η Growth Energy, Renewable Fuels Association, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2019 – ΖΙ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-618/18) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Κάλυψη από το κοινό σύστημα υγειονομικής ασφάλισης – Ασφάλιση του συζύγου του υπαλλήλου – Έλλειψη εννόμου συμφέροντος – Απαράδεκτο)

(2020/C 19/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΖΙ (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Bohr και L. Vernier)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. Van Pottelberge και J. Steele), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Meyer και M. Alver)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης, της 4ης Δεκεμβρίου 2017, του Γραφείου «Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων» (PMO) της Επιτροπής περί αρνήσεως υπαγωγής του συζύγου της προσφεύγουσας στο κοινό σύστημα υγειονομικής ασφάλισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την ΖΙ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 455 της 17.12.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 – Tamimco κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-740/18 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 – Δραστική ουσία thiram – Όροι εγκρίσεως της διαθέσεως στην αγορά – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)

(2020/C 19/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Tamimco BVBA (Gand, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: C. Mereu και S. Englebert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Koleva, A. Lewis και I. Naglis)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/1500 της Επιτροπής, της 9ης Οκτωβρίου 2018, για τη μη ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας thiram και για την απαγόρευση της χρήσης και της πώλησης σπόρων που έχουν αποτελέσει αντικείμενο επεξεργασίας με φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την ουσία thiram, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2018, L 254, σ. 1).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2019 – Flovax κατά EUIPO – Dagniaux και Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923)(Υπόθεση T-147/19) ⁽¹⁾**(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923 – Ανάκληση της προσβαλλομένης αποφάσεως – Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)**

(2020/C 19/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Flovax Sàrl (Doncols, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: C.-S. Marchiani, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Pétrequin και J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Dagniaux (Roubaix, Γαλλία)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Compagnie Gervais Danone (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: S. Havard Duclos, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Μαΐου 2018 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 2210/2016-1 και R 2211/2016-1), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ, αφενός, της Compagnie Gervais Danone και, αφετέρου, των Flovax και Dagniaux.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Διονοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 148 της 29.4.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 2019 – Dickmanns κατά EUIPO

(Υπόθεση T-181/19) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Σύμβαση ορισμένου χρόνου, περιέχουσα ρήτρα καταγγελίας – Ρήτρα που επιφέρει λύση της σύμβασεως σε περίπτωση που το όνομα του υπαλλήλου δεν περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων διαγωνισμού – Πράξη αμιγώς επιβεβαιωτική – Προθεσμία υποβολής διοικητικής ενστάσεως – Απαράδεκτο)

(2020/C 19/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Γραφείο Διονοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Lukosiūtė, επικουρούμενη από τον B. Wägenbauer, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της απόφασης του EUIPO της 4ης Ιουνίου 2018 περί απορρίψεως των αιτημάτων της προσφεύγουσας-ενάγουσας [στο εξής: προσφεύγουσα], με τα οποία η προσφεύγουσα ζητούσε τη διαγραφή της ρήτρας καταγγελίας που περιλαμβάνονταν στο άρθρο 5 της σύμβασής της, τον εκ νέου χαρακτηρισμό της σύμβασής της ως σύμβασης αορίστου χρόνου, την ανάκληση, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, της απόφασης της 14ης Δεκεμβρίου 2017 και τη χορήγηση δεύτερης ανανέωσης της σύμβασής της πέραν της 30ής Σεπτεμβρίου 2018 ή, τουλάχιστον, να περιληφθεί στη διαδικασία δεύτερης ανανέωσης των συμβάσεων των εκτάκτων υπαλλήλων σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της 28ης Ιανουαρίου 2016 σχετικά με την ανανέωση των συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας την οποία η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη.
- 2) Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Sigrid Dickmanns.

(¹) ΕΕ C 206 της 17.6.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 – Sircam Οχοπ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-518/19 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 – Δραστική ουσία χλωροθαλονίλη – Όροι εγκρίσεως της διαθέσεως στην αγορά – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)

(2020/C 19/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Sircam Οχοπ SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: C. Mereu και P. Sellar, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Naglis και A. Dawes)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, με αίτημα την αναστολή της εκτελέσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/677 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2019, για τη μη ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας chlorothalonil, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2019, L 114, σ. 15).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
  - 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.
-

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-549/19 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Ορφανό φάρμακο – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)

(2020/C 19/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αιτούσα: Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mbH (Wedel, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. von Czettritz, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. F. Brakeland, L. Haasbeek και C. Hermes)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 5 της εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2019, C(2019) 4858 final για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε ένα φάρμακο για ανθρώπινη χρήση, το «Trecospi-τρεοσουλφάνη».

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 – Microos Food Safety κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-568/19 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Βακτηριοφάγος – Λιστέρια – Listex™ P100 – Απαράδεκτο)

(2020/C 19/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Microos Food Safety BV (Wageningen, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers, W. Farrell και I. Galindo Martín)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με αντικείμενο την αναστολή εκτέλεσως της φερόμενης αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 17ης Ιουνίου 2019 με την οποία αυτή φέρεται ότι απαγόρευσε τη διάθεση στην αγορά του Listex™ P100 για χρήση του ως βοηθητικού μέσου επεξεργασίας σε έτοιμα προς κατανάλωση τρόφιμα ζωικής προέλευσης.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*
- 2) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Προσφυγή της 23ης Οκτωβρίου 2019 – Northgate και Northgate Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-719/19)

(2020/C 19/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Northgate plc (Darlington, Ηνωμένο Βασίλειο) και Northgate Europe Ltd (Darlington) (εκπρόσωποι: J. Lesar, Solicitor, και K. Beal, QC)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2019, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44896 που έδωσε σε εφαρμογή το Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά εξαίρεση για τη χρηματοδότηση ομίλων (EXO) ΕΑΕ, στο μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εσφαλμένα εφάρμοσε το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και/ή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη αξιολογήσεως ή εκτιμήσεως κατά την επιλογή του πλαισίου αναφοράς για την ανάλυση του φορολογικού καθεστώτος. Η Επιτροπή έπρεπε να θεωρήσει ως πλαίσιο αναφοράς το καθεστώς φορολογήσεως εταιριών του Ηνωμένου Βασιλείου, όχι μόνον το καθεστώς ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιριών (ΕΑΕ) αυτό καθ'αυτό.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και/ή σε πρόδηλη πλάνη αξιολογήσεως ή εκτιμήσεως, καθόσον υιοθέτησε εσφαλμένη προσέγγιση κατά την ανάλυση του καθεστώτος ΕΑΕ. Η Επιτροπή, στις αιτιολογικές σκέψεις 124 έως 126 της προσβαλλομένης αποφάσεως, εσφαλμένα θεώρησε τις διατάξεις του κεφαλαίου 9 του τμήματος 9Α του νόμου περί φορολογίας του 2010 (Διεθνείς και λοιπές διατάξεις) ως μορφή παρεκκλίσεως από γενική φορολογική υποχρέωση που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 5 αυτού.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον διαπίστωσε στις αιτιολογικές σκέψεις 127 έως 151 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το κριτήριο επιλεκτικότητας πληρούνταν λόγω του ότι συγκρίσιμες πραγματικά και νομικά εταιρίες αντιμετώπιζονταν διαφορετικά.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απαλλαγή του 75 % δυνάμει του τμήματος 371ID του νόμου περί φορολογίας του 2010 (Διεθνείς και λοιπές διατάξεις) δικαιολογείται από τη φύση και τη γενική δομή του φορολογικού συστήματος.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η επιβολή φορολογικής επιβάρυνσης στις ΕΑΕ που εμπίπτουν ως κατηγορία στις απαλλαγές που περιλαμβάνονται στο εν λόγω κεφάλαιο 9 αντιβαίνει στην ελευθερία εγκαταστάσεως των προσφευγουσών σε αντίθεση προς το άρθρο 49 ΣΛΕΕ.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη αξιολογήσεως ή εκτιμήσεως ως προς την απαλλαγή του 75 % και την καθορισμένη αναλογία.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν είναι σύμφωνη προς τη γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης περί απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων ή την αρχή της ισότητας.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας κατ' αναλογίαν ή δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο γράμμα της οδηγίας του Συμβουλίου (ΕΕ) 2016/1164⁽¹⁾, η οποία δεν ήταν εφαρμοστέα *ratione temporis*.

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/1164 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016 για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ 2016, L 193, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2019 – LSEGH (Luxembourg) και London Stock Exchange Group Holdings (Italy) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-726/19)

(2020/C 19/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: LSEGH (Luxembourg) Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) και London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (Λονδίνο) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, A. Pliego Selie και A. von Bonin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 2ας Απριλίου 2019 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44896 που έδρε σε εφαρμογή το Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά εξαίρεση για τη χρηματοδότηση ομίλων ΕΑΕ, C(2019) 2526 τελικό· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών σύμφωνα με το άρθρο 134 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανομένων των εξόδων ενδεχόμενων παρεμβαινόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και ότι παρέσχε ανεπαρκή αιτιολογία κατά τον προσδιορισμό του συστήματος αναφοράς.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και ότι παρέσχε ανεπαρκή αιτιολογία, καθόσον εσφαλμένα χαρακτηρίστηκε η εξαίρεση για τη χρηματοδότηση ομίλων ως παρέκκλιση από τη συνήθη λειτουργία του συστήματος αναφοράς.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως καθόσον διαπίστωσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η εξαίρεση για τη χρηματοδότηση ομίλων εισάγει δυσμενή διάκριση μεταξύ οικονομικών φορέων.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα, στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η εξαίρεση για τη χρηματοδότηση ομίλων δεν δικαιολογείται από τη φύση ή τη γενική δομή του συστήματος αναφοράς.

Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2019 – PL κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-728/19)

(2020/C 19/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: PL (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής της 13ης Αυγούστου και της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 περί μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στα έγγραφα τα οποία αφορούν οι αιτήσεις και οι επιβεβαιωτικές αιτήσεις του προσφεύγοντος της 4ης Δεκεμβρίου 2018, που καταχρηθήκαν στις 28 Φεβρουαρίου 2019, βάσει της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1).
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2019 – Arris Global κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-731/19)

(2020/C 19/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Arris Global Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J. Lesar, Solicitor, και K. Beal, QC)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2019, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44896 που έδωσε σε εφαρμογή το Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά εξαίρεση για τη χρηματοδότηση ομίλων (EXO) ΕΑΕ, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και/ή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη αξιολογήσεως ή εκτιμήσεως κατά την επιλογή του πλαισίου αναφοράς για την ανάλυση του φορολογικού καθεστώτος. Η Επιτροπή έπρεπε να θεωρήσει ως πλαίσιο αναφοράς το καθεστώς φορολογήσεως εταιριών του Ηνωμένου Βασιλείου, όχι μόνον το καθεστώς ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιριών (ΕΑΕ) αυτό καθεαυτό.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και/ή σε πρόδηλη πλάνη αξιολογήσεως ή εκτιμήσεως, καθόσον υιοθέτησε εσφαλμένη προσέγγιση κατά την ανάλυση του καθεστώτος ΕΑΕ. Η Επιτροπή, στις αιτιολογικές σκέψεις 124 έως 126 της προσβαλλομένης αποφάσεως, εσφαλμένα θεώρησε τις διατάξεις του κεφαλαίου 9 του τμήματος 9Α του νόμου περί φορολογίας του 2010 (Διεθνείς και λοιπές διατάξεις) ως μορφή παρεκκλίσεως από γενική φορολογική υποχρέωση που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 5 αυτού.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον διαπίστωσε στις αιτιολογικές σκέψεις 127 έως 151 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το κριτήριο επιλεκτικότητας πληρούνταν λόγω του ότι συγκρίσιμες πραγματικά και νομικά εταιρίες αντιμετωπίζονταν διαφορετικά.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απαλλαγή του 75 % δυνάμει του τμήματος 371ID του νόμου περί φορολογίας του 2010 (Διεθνείς και λοιπές διατάξεις) δικαιολογείται από τη φύση και τη γενική δομή του φορολογικού συστήματος.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η επιβολή φορολογικής επιβάρυνσης στις ΕΑΕ που εμπίπτουν ως κατηγορία στις απαλλαγές που περιλαμβάνονται στο εν λόγω κεφάλαιο 9 αντιβαίνει στην ελευθερία εγκαταστάσεως της προσφεύγουσας σε αντίθεση προς το άρθρο 49 ΣΛΕΕ.

6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη αξιολογήσεως ή εκτιμήσεως ως προς την απαλλαγή του 75 % και την καθορισμένη αναλογία.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν είναι σύμφωνη προς τη γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης περί απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων ή την αρχή της ισότητας.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας κατ' αναλογίαν ή δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο γράμμα της οδηγίας του Συμβουλίου (ΕΕ) 2016/1164⁽¹⁾, η οποία δεν ήταν εφαρμοστέα *ratione temporis*.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον διαπίστωσε στην αιτιολογική σκέψη 176 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι υφίσταται κατηγορία δικαιούχων (μέρος της οποίας ήταν η προσφεύγουσα) και ότι η προσφεύγουσα είχε λάβει ενίσχυση η οποία έπρεπε να ανακτηθεί δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως.

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1164 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016 για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ 2016, L 193, σ. 1).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 2019 – Lantmännen και Lantmännen Agroetanol κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-79/19)⁽¹⁾

(2020/C 19/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 8.4.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2019 – DK κατά GSA

(Υπόθεση T-537/19)⁽¹⁾

(2020/C 19/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 30.9.2019.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL